

d l a t e g o

Biuletyn Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach
Organizacji Pożytku Publicznego KRS 0000068764 ISSN 2081-6367
Nr 12 (348) 6 grudnia 2020

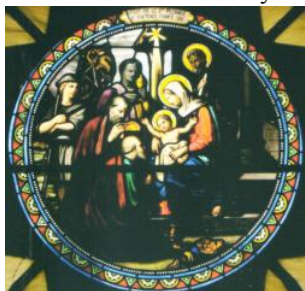

Eucharystia
daje życie
2019–2022

Program duszpasterski dla Kościoła w Polsce
Eucharystia daje życie (2019-2022)
(2020/2021) **Temat: Zgromadzeni na świętej wieczerzy**
Motto biblijne: „[...] Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba” (J 6, 32)

**Rok 2020 – Rokiem Świętego Jana Pawła II, Rokiem Bitwy Warszawskiej,
Rokiem Romana Ingardena, Rokiem Leopolda Tyrmanda, Rokiem Zaślubin Polski z Morzem
w Pucku, Rokiem Hetmana Stanisława Żółkiewskiego, Rokiem Ojca Józefa Marii Bocheńskiego,
Rokiem Fizyki, Rokiem Jana Kowalewskiego**

W tym roku dzielimy się życzeniami, jakie otrzymał KIK w Katowicach w 2019 roku.

*Przeżywając radość Bożego Narodzenia dziękujemy dobremu Bogu,
że każdego dnia podczas Eucharystii
stajemy się świadkami cudu przyjścia Zbawiciela na ziemię.
Niech Jego obecność będzie źródłem
Mocnej wiary, niezachwianej nadziei i gorącej miłości.
Na radosne przeżywanie Świąt i Nowy Rok 2020 błogosławimy*

† Marek Szkudło
Biskup Pomocniczy
Archidiecezji Katowickiej

† Adam Wodarczyk
Biskup Pomocniczy
Archidiecezji Katowickiej
Katowice, Boże Narodzenie 2019

† Grzegorz Olszowski
Biskup Pomocniczy
Archidiecezji Katowickiej

Ks. Józef Kozyra: **Drugi obraz scenarii paruzji – jej dalsze szczegóły w 1 Kor 15, 50-58 s. 2**

Stanisław Waluś: **XX Dzień Papieski w Klubie Inteligencji Katolickiej w Katowicach s. 7**

Antoni Winiarski: **Pielgrzymka Klubów Inteligencji Katolickiej na Jasną Górę s. 8**

Stanisław Waluś: **Św. Jan Paweł II Wielki s. 11**

Stanisław Waluś: **Diecezjalne Sanktuarium Matki Bożej Dobrej Drogi w Gliwicach s. 19**

Warto przeczytać s. 29-32

Antoni Winiarski: **Rekolekcje internetowe – KIK Katowice s. 38**

Można przekazać dar dla KIK w Katowicach s. 38

Antoni Winiarski: **Ucieczka do Egiptu s. 39**

Obraz „Ucieczka do Egiptu”
namalowany na papirusie przez Koptów

Wersje kolorowe biuletynu „Dłatego” można pobrać: <http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/>

Drugi obraz scenerii paruzji – jej dalsze szczegóły w 1 Kor 15,50-58

W swoim wywodzie na temat zmartwychwstania ciał przy paruzji Chrystusa w 1 Kor 15,50 św. Paweł jeszcze raz usilnie podkreśla konieczność przemiany ciała, by mogło ono być uwielbione i by mogło osiąść królestwo Boże. „Ciało bowiem i krew nie mogą osiąść królestwa Bożego” (1 Kor 15,50). Wyrażenie: ciało i krew (*sarx kai haima*) jest semityzmem służącym do określenia człowieka żyjącego na ziemi (por. Mt 16,17; J 6,53). Człowiek więc z naturą ziemską nie może osiągnąć nieśmiertelności, którą przynosi ostateczne panowanie królewskie Boga. Może jednak to co skończone osiągnąć nieskończoność, jeśli to co skończone ustąpi albo przez śmierć, albo też przez jakiś inny proces. W 1 Kor 15,50 Apostoł nawiązuje do myśli wcześniejszej z 1 Kor 15,44 gdzie już raz szerzej przedstawił tę sprawę.

Wyrażenie *sarx kai haima* w 1 Kor 15,50 jest prawdopodobnie odpowiednikiem zwrotu *soma psychikon* (ciało zmysłowe) w 1 Kor 15,44. Odpowiednikiem zaś określenia *basileia Theou* (królestwo Boże) w 1 Kor 15,50 jest wyrażenie *soma pneumatikon* (ciało duchowe) także w 1 Kor 15,44. Jeżeli więc nasze ciało ma osiąść królestwo Boże, to musi przybrać nowe cechy, musi się stać doskonalsze, ze zniszczalnego musi powstać niezniszczalne, z niechwalebego – chwalebne, ze słabego – mocne, ze zmysłowego – duchowe (por. 1 Kor 15,42-44). Na to, że żadna słabość ani zmysłowość nie odziedziczą królestwa Bożego, wskazuje także Paweł w innym miejscu swego listu, mianowicie w 1 Kor 6,13n. (por. również tę samą myśl u Jana: J 3,6).

By osiągnąć niebo, musi nastąpić wpiery przemiana naszego ciała zmysłowego w ciało uwielbione. Zmartwychwstanie nie będzie więc zwykłym powrotem do ziemskiego życia. Natura ciała zmartwychwstałego pozostanie tajemnicą, ale ze słów św. Pawła wynika, że ciało duchowe, nie musi być niematerialne. Materia przeniknięta duchem i mocą Bożą pozbędzie się skażenia, nie przestając być materią. Ciało duchowe nie jest sprzecznością w ustach Apostoła, dla którego duch (*pneuma*) to również: moc, światło, świętość Boża, a więc raczej nadprzyrodzoność niż niematerialność. Ciało duchowe to nie substancja niematerialna, lecz człowiek w całości ożywiony przez Ducha Świętego.

Chrześcijan gminy korynckiej interesował jeszcze jeden problem: co stanie się z tymi ludźmi, którzy będą jeszcze żyli na świecie podczas paru-

zji Chrystusa? (por. 1 Kor 15,51). Trzeba pamiętać, że pierwsi chrześcijanie z utęsknieniem oczekiwali paruzji Chrystusa (por. 1 Tes 1,10; 4, 13-18; Flp 3,21). Oczekiwał jej też sam Paweł, nie wykluczając że może ona nastąpić jeszcze za jego życia. Zrozumiałe jest więc, iż gdy mówi o tych, którzy jej doczekają, włącza w to grono i siebie (por. 1 Kor 15,51; 2 Kor 5,1-10).

Na ten aktualny problem św. Paweł odpowiada następująco w 1 Kor 15,51: „oto ogłaszam wam tajemnicę (*mysterion*): nie wszyscy pomrzemy (dosł. zaśniemy – *koimethesometha*), lecz wszyscy będziemy odmienieni” (*allagesometha*). Tajemnicę tę poznał św. Paweł drogą bezpośredniego objawienia Bożego (por. 1 Tes 4,15).

Werset 51 z 1 Kor 15 stanowi problem dla krytyki tekstu. Posiadamy go bowiem w kilku wersjach starożytnych, i trudno jest o jednoznaczne rozwiązanie. Wersja zwana lekcją łacińską jest następująca: wszyscy zmartwychwstaniemy ale nie wszyscy będziemy odmienieni (tak: Włg, Kodeks D, Ojcowie łacińscy, a z Ojców greckich tylko Jan Damasceński). Tzw. lectio media podaje następujący tekst: „wszyscy zaśniemy, ale nie wszyscy będziemy odmienieni” (tak Kodeksy: alef i C). Lekcja krytyczna zaś brzmi: „nie wszyscy zaśniemy, lecz wszyscy będziemy przemienieni” (tak: Ojcowie greccy i pozostałe Kodeksy). Inne wersje tego tekstu są następujące: „nie wszyscy zaśniemy, nie wszyscy zaś będziemy odmienieni” (tak: P46 i Orygenes) oraz jeszcze inna lekcja: „wszyscy więc (*oun*) zaśniemy, nie wszyscy zaś będziemy odmienieni” (tak: Kodeks G). Obecnie przyjmuje się tzw. lekcję krytyczną za najbardziej słuszną, czyli: „nie wszyscy zaśniemy, lecz wszyscy będziemy przemienieni”. Za lekcją tą przemawia kontekst oraz teksty par. 1 Tes 4,14n; 2 Tm 4,1; Dz 10, 42.

W związku z tekstem 1 Kor 15,51 nasuwają się jeszcze następujące uwagi gramatyczne: Czasownik *koimasthai* zastosowany tutaj w czasie przyszłym jest formą rzadko spotykaną w NT. Jedynym przykładem jest tylko ten tekst. Oznacza on w tym wypadku stan trwania w śnie. Forma gramatyczna tego czasownika w analizowanym zdaniu jest hellenistyczna (dosł. „nie zaśniemy wszyscy”).

O przemianie jakiej dostąpią ciała sprawiedliwych w czasie paruzji Chrystusa mówi św. Paweł także w 2 Kor 5,3n gdzie wyraża on pragnienie doczekania paruzji. Chce, aby nie został z niego zwleczony przybytek ziemski (tzn. aby nie umarł), lecz by był przyobleczony w nowy

przybytek. Chce on, by to co śmiertelne, wchłonięte zostało przez życie, aby doczekał paruzji Chrystusa i został przemieniony.

Tajemnicza przemiana jakiej dostąpią ci, których paruzja zastanie żywych, będzie w skutkach identyczna ze zmartwychwstaniem, skoro ciało i krew nie mogą odziedziczyć królestwa Bożego, ani też skazitelność nie może osiąść nieśmiertelności (por. 1 Kor 15,50). Żywi i umarli otrzymają ciało duchowe i nieśmiertelne i w pełni na zawsze już połączą się z Panem (por. 1 Tes 4,17).

Również w literaturze judaistycznej spotykamy się z podobną myślą, iż wzbudzeni z martwych będą przemienieni przed ich osądzeniem (por. Bar Syr 51). Teksty te pozbawione są jednak nadziei natychmiastowego przekształcenia na wzór Chrystusa chwalebnie zmartwychwstałego, którego ciało od razu zostało przemienione w ciało uwielbione, a nie dopiero później.

W 1 Kor 15,52 św. Paweł znów maluje apokaliptyczny obraz paruzji. Otóż przemiana ciał jak i zmartwychwstanie ciał dokona się nagle, w jednym momencie, w mgnieniu oka, a towarzyszyć temu będzie dźwięk ostatniej trąby. Przebieg aktów paruzji jak zmartwychwstanie i przemiana ciał nie należy już do porządku natury, fizyki podległej czasowi, lecz należy do porządku ducha ożywiającego. Dlatego św. Paweł pisze o nagłej przemianie czy zmartwychwstaniu (*en atomo, en rype ofthalmou*), podkreślając ponadczasowy charakter tych wydarzeń.

W związku z 1 Kor 15,52 powstaje także pytanie, co Apostoł chciał powiedzieć używając zwrotu: „głos ostatniej trąby” (*en te eschate salpiggi*). Jakie znaczenie teologiczne ma w tej wypowiedzi obraz ostatniej trąby? Musimy się więc zapoznać ze znaczeniem tego wyrażenia w Piśmie św. tak ST jak i NT. Rzeczownik *salpigks* w LXX oznacza: róg (hebr. *szofar*) czyli prymitywny instrument wykonany z rogu zwierzęcego, używany w świątyni, w czasie uroczystości narodowych i podczas bitew, sygnał, alarm, głos rogu, dźwięk trąby (uroczystość, jubileusz ogłaszano dźwiękiem tej nazwy rogu), trąba – jako instrument muzyczny w sensie ścisłym, używany podczas liturgii świątynnej przez lewitów (por. np. Lb; -2 Krl; 1—2 Krn; Ezd; Ne).

W tekstach eschatologicznych nie występuje jednak w tym znaczeniu. ST mówiąc o teofaniach i o eschatologii używa tego wyrazu w znaczeniu: róg, głos rogu. Głos rogu na górze Synaj (por. Wj 19,16.19,18; 20; 18; Am 3,6.8; Iz 18,3) jest prawdopodobnie metaforą nie dającego się inaczej opisać głosu samego Boga. Wydaje się to potwier-

dzać tekst Pwt 5, 22, który jest jak gdyby komentarzem do Wj 19, 16.18: „Bóg wyrzekł te słowa donośnym głosem”. W dniu Jahwe, w dniu ostatecznym (por. So 1,16; J1 2,1) będzie to głos sądu Bożego wobec grzeszników. Będzie to także głos obwieszczający zbawienie: zgromadzi tych, którzy byli rozproszeni, zbierze ich na górze świętej w Jeruzalem (por. Iz 27,13). Według Za 9,14-17 w róg zadmie sam Jahwe i poprowadzi swój lud jak trzodę do kraju dobrego i uroczego.

Eschatologia judaizmu pozakanonicznego też używa określenia: głos rogu w opisach dnia ostatecznego. Podkreśla się tu także, iż Bóg sam zadmie w róg (tak jak u Za 9, 14-17). Głos Boga będzie potężny. Dla jednych będzie on głosem sądu i potępienia, dla innych zaś będzie głosem obwieszczającym zbawienie.

Termin *salpigks* w NT oznacza: róg, głos rogu. Ze względu jednak na tradycyjne tłumaczenie go przez polskie słowo trąba, głos trąby, będziemy się nim nadal posługiwać. W Hbr 12,19 głos trąby jest jednym z elementów teofanii. W Ap 1,10; 4,1 głos mówiący do wizjonera to głos trąby. Wydaje się, że jest to głos samego Boga (por. Ap 16,1.17) lub głos Chrystusa (por. Ap 1,12n). W tekstach eschatologicznych NT znaczenie głosu trąby czy rogu jest bliskie znaczeniu tego wyrazu w ST. Według Ap 8-11 spotykamy aż siedem trąb. Głos trąby siódmej, ostatniej wywołuje grozę. Ap 11,14n opowiada, że w niebie donośne głosy mówią o powszechnym królowaniu Chrystusa. Stąd głos ostatniej trąby jest głosem zwiastującym zbawienie. Prawda o sądzie i karze jest tu także zawarta, jednak przedstawiona jest jak gdyby na drugim planie. Głos ostatniej trąby zwiastuje nadejście gniewu Bożego, czyli zniszczenie tych, którzy niszczą ziemię (por. Ap 11,18). W Mt 24,31 Syn Człowieczy pośle aniołów z potężną trąbą.

Na podstawie rozważanego przez nas tekstu św. Pawła 1 Kor 15,52 na głos ostatniej trąby zmartwychwstaną umarli (por. także 1 Tes 4,16). Treść teologiczna obrazowego pojęcia: głos trąby ostatecznej (lub ostatniej) w 1 Kor 15,52 jest następująca: Jest to prawdopodobnie metafora głosu samego Chrystusa. W ST jest to najprawdopodobniej metafora nie dającego się inaczej opisać głosu samego Boga. Podobnie jak głos Boga było słychać podczas teofanii na Synaju, tak i głos Chrystusa ma zagrznieć w dniu ostatecznym. Jednym ten głos będzie zwiastował zbawienie, innym zaś potępienie. Kontekst świadczy o tym, że Apostoł powołuje się na słowa samego Jezusa, a kojarzy się to określenie z J 5,28 gdzie mowa

jest o tym, że umarli zmartwychwstaną usłyszawszy głos Syna Człowieczego.

Stwierdzenie, że „zmarli w Chrystusie powstaną na głos ostatniej trąby” przynosi następujące wzbogacenie prawdy objawionej o zmartwychwstaniu ciał: 1/ Jezus Chrystus przychodząc z taką samą mocą, z jaką objawił się Bóg na Synaju, wskrzesi zmarłych. 2/ Zmartwychwstanie to będzie powszechne. 3/ Zmarłych wskrzesi głos samego Chrystusa.

Pewną trudność sprawia zastosowany w 1 Kor 15,52 zaimek „my” (*hemeis*). Podobna sytuacja zachodzi także w 1 Tes 4,16n. Wyraża tu Paweł nie tyle przekonanie, że powtórne przyjście Chrystusa zastanie go przy życiu, ile raczej pragnienie, by nie tracąc życia doczesnego zjednoczyć się całkowicie z Bogiem (por. 2 Kor 5,4), mając już ciało odmienione (por. Flp 1,23). Nawet z takich tekstów jak np. 1 Kor 6,14; 2 Kor 4,14 nie wynika, że Apostoł wiedział, czy będzie żył w czasie paruzji. Zaimek „my” w 1 Kor 15,52 stosuje Paweł *in sensu communicativo*, obejmując dzieje całego Kościoła jako jedną całość. Sam św. Paweł pisze do chrześcijan w Tesalonikach, iż dzień Pański nadejdzie niespodziewanie (por. 1 Tes 5,2n).

W 1 Kor 15,53 Apostoł raz jeszcze podkreśla konieczność przemiany ciała, by mogło ono osiąść królestwo Boże. Nawiązuje tu do 1 Kor 15,50 i z naciskiem powtarza: „trzeba (*dei*), aby to co zniszczalne, przyodziało się w niezniszczalność, a to co śmiertelne przyodziało się w nieśmiertelność”. O zmartwychwstaniu sprawiedliwych i przyobleczeniu ich w szaty wspaniałości, które są szatami życia wiecznego danego przez Boga, mówi także pozakanoniczna 1 Hen 62,15n oraz Ap Bar 49,1. Zmartwychwstanie i przemiana ludzi sprawiedliwych jest zapowiedzią ostatecznego zwycięstwa nad śmiercią.

W 1 Kor 15,54 nawiązuje św. Paweł do tradycji żydowskiej cytując Iz 25,8. Prorok w apokaliptycznej części swego proroctwa, odnoszącej się do czasów eschatologicznych a szczególnie do końca świata, opisuje czyny Jahwe, jakie będą miały miejsce w owym czasie. Podobnie Chrystus odniesie całkowite zwycięstwo nad śmiercią, a zbawienie wiernych osiągnie swą pełnię przez to, że będą oni uczestnikami tryumfu ich Pana.

Wiadomość o ostatecznym zwycięstwie nad śmiercią jest bardzo radosna dla Apostoła. Zwraca się on w 1 Kor 15,55 niejako z ironią do uosobionej śmierci: „gdzież jest twoje zwycięstwo, o śmierci, gdzież jest twój oścień?” To iro-

niczne pytanie jest cytatem z Oz 13,14 lecz nie za tekstem hebrajskim, ale za LXX. Tłumaczenie tego tekstu na j. polski z BH jest następujące: „gdzież twa zaraza, o śmierci? gdzie są twe męki, szeolu?”. Św. Paweł stosuje ten tekst do zmartwychwstania ciał. Interpretacja ta jednak jest bardzo swobodna i odbiegająca od trudnego do wysnucia sensu tego wiersza w BH.

Wyraz *kentron* – oścień, zacytowany przez Apostoła w 1 Kor 15,55 za LXX, jest wyrażeniem przysłowiowym o stawianiu oporu. Dosłownie oznacza zaostrzony kij, który w starożytności spełniał rolę bata przy poganianiu wołów (por. Dz 26,14, gdzie wyrażenie to oznacza bezcelowe stawianie oporu). Śmierć więc, kiedy straci swój oścień stanie się nieszkodliwa, jak skorpion pozbawiony żądła (por. Łk 10,19). Śmierć, która tak dotkliwie jest odczuwana przez człowieka, traci swą moc. Wiara w Chrystusa odbiera jej tragizm, a w serce człowieka wprowadza radosną nadzieję. Św. Paweł podkreśla, że tylko w duchu wiary można właściwie ocenić zło, które przyszło na świat przez grzech i tylko w duchu wiary można właściwie ocenić odkupieńczy czyn podarowany nam przez Chrystusa. Tylko w duchu wiary możemy iść śladami Chrystusa coraz głębiej w obumieranie i w zmartwychwstanie.

To grzech jest ościeniem (żądłem) śmierci (1 Kor 15,56). Grzech przyniósł na świat oścień śmierci. To on daje ościeniowi zgubną funkcję, prowadzącą do śmierci. Mocą zaś grzechu jest Prawo, czyli normy postępowania zawarte w Objawieniu. Same w sobie są one dobre, gdyż są wyrazem myśli Bożej. Lecz ze względu na liczbę różnorodnych przepisów, stają się dla człowieka pokusą do nieposłuszeństwa (por. Rz 5,20; 7,7; Ga 3,19). Ten sposób wyrażania się jest typowy dla św. Pawła. Tak chce Apostoł przekonać, iż niemoc człowieka spowodowana przez grzech, ujawnia się właśnie przez rozbicie się grzechu o Prawo Boże. To rozbicie prowadzi coraz bardziej człowieka ku śmierci. Człowiek byłby skazany na beznadziejność, gdyby sam chciał się wyzwolić, usprawiedliwić w oparciu o Prawo Boże, i gdyby sam chciał na nowo wysłużyć sobie życie.

Wykład na temat zmartwychwstania ciał przy paruzji Chrystusa kończy św. Paweł dziękczynieniem za odniesione zwycięstwo nad śmiercią, a przez to i nad grzechem i nad szatanem (por. 1 Kor 15,57). Zwycięstwo to odniósł bezpośrednio Chrystus, nasz Pan, przez Swoją mękę i zmartwychwstanie. My zaś odnieśliśmy zwycięstwo pośrednio, jako członkowie Kościoła –

Ciała Chrystusa. Prócz Boga nikt nie byłby w stanie zwyciężyć śmierci. Dzięki temu zwycięstwu nosimy w sobie zarodek nieśmiertelności i mamy zapewnienie przemiany naszego ziemskiego ciała w ciało chwalebne.

Kończącą zachętą Apostoła skierowaną do chrześcijan w Koryncie jest wezwanie do wytrwałości i niezachwiania we wierze w zmartwychwstanie ciała, w co niektórzy wątpili (por. 1 Kor 15,58). Argumentem potwierdzającym Koryntianom to wezwanie jest pewność zwycięstwa nad śmiercią i grzechem, co Paweł wyjaśnił w poprzednim wierszu. Zachęca ich więc do lepszego poznania Pana i do praktycznego przyjęcia Jego dzieła, które stale się dokonuje, a swój szczyt osiąga w oddaniu się Chrystusa nam aż do śmierci krzyżowej (por. Flp 2,8). Naśladować mamy w tym Jezusa, bo wiemy, że nasz trud nie będzie daremny w Panu (por. Dz 17, 28). Chrystus przygotował nam wspaniałe dziedzictwo w swoim cieleśnym zmartwychwstaniu. Przeciwnicy zmartwychwstania zarzucali, iż wiara w życie pozagrobowe wpływa ujemnie na aktywność pracy na tym świecie. Św. Paweł zaś jest wręcz innego zdania. To właśnie wiara w zmartwychwstanie staje się bodźcem do wyteżonej pracy i daje świadomość, że praca nasza nie jest daremną (por. także 2 Krn 15,7). Chrystus bowiem przezwyciężył naszą konieczność podlegania trwałym skutkom śmierci. Przez Chrystusa udziela nam Bóg zwycięstwa nad śmiercią. Dlatego wiara w zmartwychwstanie Chrystusa, który jest zasadą naszego zmartwychwstania, pobudza nas do pracy i sprawia, że nasze trudy są bardzo owocne.

Ks. Józef Kozyra

Ojciec Święty Franciszek do Polaków

Audiencja ogólna – środa 2 XII 2020 r.

„Serdecznie pozdrawiam Polaków. Drodzy bracia i siostry, w tych dniach przeżywamy nowennę do Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Zawierzajmy siebie Matce Słowa wcielonego, którą Bóg zachował od wszelkiej zmazy grzechu. Niech nas strzeże od zła i będzie znakiem niezawodnej nadziei! W przyszłą niedzielę w Polsce będzie obchodzony „Dzień modlitwy i pomocy materialnej Kościołowi na Wschodzie”. Polecam wam to ważne dzieło i dziękuję wszystkim, którzy angażują się na rzecz sąsiadujących Kościołów, w duchu braterskiej miłości. Niech Bóg wam błogosławi!”

Biuletyn Radia Watykańskiego, 2 XII 2020

Ojciec Święty
FRANCISZEK
Encyklika
FRATELLI TUTTI
O braterstwie i przyjaźni społecznej

Wydawnictwo M,
Kraków 2020

Spis treści

„Fratelli tutti”

Bez granic

Rozdział pierwszy

MROKI ZAMKNIĘTEGO ŚWIATA

Rozdział drugi

CUDZOZIEMIEC NA DRODZE

Rozdział trzeci

MYSLEĆ I TWORZYĆ ŚWIAT OTWARTY

Rozdział czwarty

SERCE OTWARTE NA CAŁY ŚWIAT

Rozdział piąty

LEPSZA POLITYKA

Rozdział szósty

DIALOG I PRZYJAŹŃ SPOŁECZNA

Rozdział siódmy

DROGI NOWEGO SPOTKANIA

Rozdział ósmy

RELIGIE W SŁUŻBIE BRATERSTWA NA ŚWIECIE

W Asyżu, u grobu św. Franciszka, dnia 3 października 2020, w wigilię święta Biedaczyny, w ósmym roku mego Pontyfikatu.

Franciskus

Rok 2020

– Rokiem Świętego Jana Pawła II

Z kalendarza na rok 2020

**wydanego przez Edycję Świętego Pawła
grudzień**

Narodzenie Jednorodzonego Syna Ojca niesie zbawienie w każdym zakątku naszego globu i w każdej chwili historii. Dla każdego mężczyzny i każdej kobiety rodzi się Dziecię „I nazwano go imieniem: Przedziwny Radca, Bóg Mocny, Ojciec na wieki, Księżę Pokoju” (Iz 9, 5). Przynosi Ono ze sobą odpowiedź, która może uwolnić nas od lęku i ożywić naszą nadzieję. Kiedy ciemności i zło wydają się triumfować, Chrystus powtarza nam: nie bójcie się! On swym przyjściem na świat zwy-

ciężył potęgę zła, wyzwolił nas z niewoli śmierci i dał nam na nowo udział w uczcie życia.

Jan Paweł II

Tekst: homilia, Rzym, 25 grudnia 2001 r.

Rok 2020 - Rokiem Jana Kowalewskiego

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 17 października 2019 r.

w sprawie ustanowienia roku 2020 Rokiem Jana Kowalewskiego

W 2020 roku będziemy obchodzić 100-lecie zwycięstwa odniesionego w wojnie z bolszewicką Rosją.

Do walk z Polską rzuciła ona dwumilionową armię, dobrze zaopatrzoną w sprzęt po armii carskiej i dowodzoną przez oficerów przygotowanych jeszcze w rosyjskiej Akademii Sztabu Generalnego. Polska mogła przeciwstawić Armii Czerwonej osiemset tysięcy żołnierzy uzbrojonych w sprzęt pochodzący z różnych państw. O polskim zwycięstwie miały zadecydować inne czynniki niż rachunek sił. Kluczowym elementem wojny było utworzenie przez polskich naukowców najnowocześniejszego w Europie wywiadu radioelektronicznego, a jedną z głównych ról w jego budowie odegrał por. Jan Kowalewski.

Jan Kowalewski, urodzony w Łodzi w 1892 roku, miał niebywały talent językowy i nieprzeciętną inteligencję. Z gimnazjum kupieckiego w Łodzi wyniósł świetną znajomość matematyki i języków obcych. Wiedzę z zakresu zagadnień kombinatoryki matematycznej pogłębił podczas studiów inżynierskich w Liège (Belgia).

Od jesieni 1919 roku, pracując w Biurze Wywiadowczym Oddziału II Naczelnego Dowództwa Wojska Polskiego, zaczął łamać szyfry bolszewickie. Dzięki temu udawało się odczytywać rozkazy i meldunki formacji walczących przeciwko Polsce. Por. Kowalewski doszedł do takiej sprawności w swej dziedzinie, że rozkazy dla konkretnych dywizji sowieckich znajdowały się na drugi dzień po nadaniu na biurku Wodza Naczelnego Józefa Piłsudskiego. Był to materiał pewny, niewymagający sprawdzenia, jak w przypadku osobowych źródeł informacji.

Por. Jan Kowalewski był również znakomitym analitykiem orientującym się w skomplikowanych zagadnieniach wojny domowej w Rosji. Jego wiedza o zadaniach sowieckich armii i dywizji była porównywalna z wiedzą ich szefów sztabów.

Nie do przecenienia jest Jego rola w tworzeniu struktur kryptograficznych Wojska Polskiego i w powstaniu Wydziału II (Szyfrów Obcych) Biura Szyfrów, kluczowego ogniwa, stworzonego przez pracowników nauki uczelni warszawskich i lwowskich.

Plan Bitwy Warszawskiej, powstały 6 sierpnia 1920 roku, opierał się na informacjach zgromadzonych przez polski radiowywiad. Dostarczył on Naczelnikowi Państwa, a zarazem Wodzowi Naczelnemu, marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu, niezwykle aktualnej, wiarygodnej wiedzy o zamierzeniach, sile, ugrupowaniu, działaniach, atutach oraz słabościach nieprzyjaciela w zakresie jego działań militarnych, a także politycznych i dyplomatycznych. Wiedza ta, umiejętnie wykorzystana przez Naczelne Dowództwo Wojska Polskiego, miała istotny wpływ na pokonanie bolszewickiej Rosji, a tym samym na uratowanie Europy przed zalewem komunizmu.

Po zakończonej wojnie Jan Kowalewski uczestniczył w trzecim powstaniu śląskim, a w późniejszych latach, awansowany na stopień podpułkownika, pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji państwowych. Był attaché wojskowym przy Poselstwie RP w Moskwie i w Bukareszcie. Podczas II wojny światowej na zlecenie rządu gen. Władysława Sikorskiego prowadził rozległą akcję wywiadowczą w państwach Osi. Po wojnie nie mógł wrócić do Polski, zmarł na obczyźnie, w Londynie w 1965 roku.

Ustanowienie roku 2020 Rokiem Jana Kowalewskiego będzie uhonorowaniem Jego zasług, a tym samym osiągnięć polskiej nauki i myśli technicznej.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Marszałek Senatu: *S. Karczewski*

<http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WMP20190001044/O/M20191044.pdf>

Informacja z zebrania Zarządu KIK w Katowicach 2 grudnia 2020 r.

1. Z powodu trwającej pandemii COVID-19 zebranie odbyło się poprzez komunikator Skype.

2. Omówiono sprawy finansowe KIK w Katowicach.

3. Omówiono plan działań na najbliższy okres.

4. Z powodu panującej pandemii COVID-19 na razie nie ustalono terminu Walnego Zebrania Sprawozdawczo-Wyborczego Delegatów KIK w Katowicach.

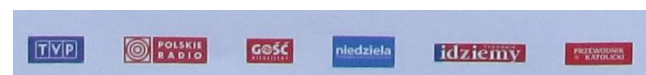
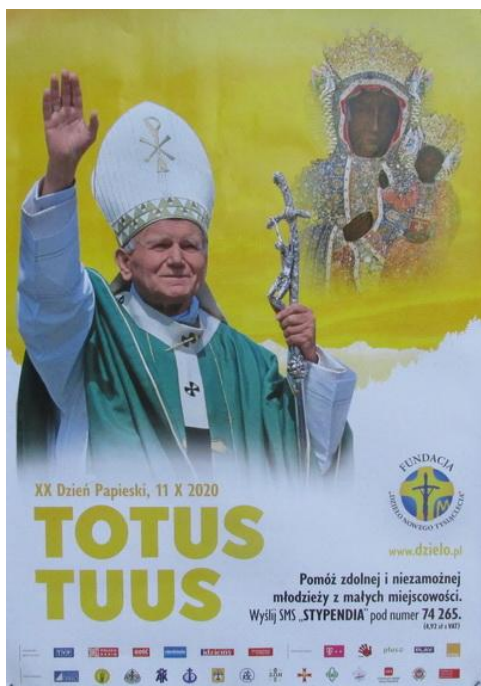
5. Ustalono terminy zebrań Zarządu KIK w Katowicach na pierwsze półrocze 2021 roku: 13 stycznia, 3 lutego, 3 marca, 7 kwietnia, 5 maja, 2 czerwca. Uzgodniono, że najbliższe zebrania Zarządu odbędą się w trybie wideokonferencji.

6. Przyjęto protokół z zebrania Zarządu 4 listopada br.

7. Nie ustalano cotygodniowych dyżurów w siedzibie KIK w Katowicach ze względu na panującą w dalszym ciągu pandemię COVID-19.

Robert Prorok

XX Dzień Papieski w Klubie Inteligencji Katolickiej w Katowicach

Patroni medialni: Polskie Radio, TVP, tygodniki katolickie: Gość Niedzielny, Idziemy, Niedziela, Przewodnik Katolicki.

Fragment plakatu – partnerzy. W środku znaczek Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach.

Obecnie w skład Ogólnopolskiego Komitetu Organizacyjnego Dnia Papieskiego wchodzi kilkanaście podmiotów, między innymi Porozumienie Klubów Inteligencji Katolickiej.

Jak co roku w organizację Dnia Papieskiego w Klubie Inteligencji Katolickiej w Katowicach włącza się sekcja w Zabrzu i sekcja w Siemianowicach Śląskich.

Sekcja w Zabrzu

Sekcja zabrzańska KIK w Katowicach stanowiła w tym roku Sztab nr 40.

Organizatorem zbiórki pieniędzy na stypendia dla młodzieży była Krystyna Partuś, przewodnicząca Sekcji. Pełnomocnikiem Sztabu był jak w wielu poprzednich latach, Pan Kazimierz Krzyżanowski, członek Sekcji. Sztab Sekcji mieścił się w Zabrzu przy parafii św. Anny, gdzie odbywają się spotkania zabrzańskich Sekcji Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach. Do pracy w ramach Sztabu włącza się już od lat grupa członków KIK w Katowicach z innych miast. Najwięcej osób zbierało w Zabrzu, przede wszystkim członkowie Sekcji zabrzańskich. Od lat zbierają w ramach Sztabu nr 40 członkowie Śląskiej Okręgowej Izby Budownictwa (pani Urszula Kallik i pan Stefan Czarniecki). W Sekcji Katowice-Janów zbierali Anna Wowra i Antoni Winiarski, w Sekcji Gliwice Stanisław Waluś i Bolesław Mokrski, w Sekcji Katowice Osiedle Tyśiąclecia Dolne pan Andrzej Perkosz i pani Elżbieta Gettler, a podczas rekolekcji w Kokoszykach – Krystyna Szyja). W Katowicach zbierał też Andrzej Wilk.

W tym roku nie zawiedli stali uczestnicy akcji, chociaż ze względów epidemiologicznych zbiórka miała ograniczony charakter, bez licznych jak dawniej programów artystycznych, spotkań w Domach Pomocy Społecznej, szkołach, Ogrodzie Botanicznym i innych miejscach.

W akcji wzięło udział 28 osób (planowano 30 – przeszkodziła choroba).

Zebrano 5.976 zł, co daje ponad 213 zł na puszkę. Były też wpłaty na konto i wysyłano SMS-y (ogólnopolska akcja „klikania”, która jest popularyzowana przed Sztab 40).

Sekcja w Siemianowicach Śląskich

Sekcja siemianowicka Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach była współorganizatorem koncertu z okazji XX Dnia Papieskiego. Koncert odbył się 10 X 2020 r. w Parku Tradycji w Siemianowicach Śląskich. Przygotowała go katowicka wspólnota stypendystów, a honorowymi patronami koncertu zostali: metropolita katowicki abp Wiktor Skworec oraz prezydent miasta Siemianowice Śląskie Rafał Piech. Wystąpił zespół regionalny „Istebna” oraz Uczniowie Szkoły Branżowej I stopnia nr 2 im. Jana Pawła II w Siemianowicach Śląskich.

Z powodu wprowadzenia obostrzeń związanych z pandemią koronawirusa ograniczono liczbę miejsc na widowni i zorganizowano transmisję koncertu na Facebooku.

Link do transmisji z koncertu –

<https://www.facebook.com/FDNTkatowice/videos/1723608241130456>

Pisząc notatkę skorzystałem też z informacji podanej przez Annę Ciongwa na stronie:

<https://dzielo.pl/koncert-xx-dnia-papieskiego-w-siemianowicach-slaskich/>

Słuchacze koncertu na sali (zdjęcie ze strony internetowej).

Na zdjęciu: Danuta Sobczyk (druga osoba od prawej) – Przewodnicząca Sekcji KIK w Siemianowicach Śląskich, która już po raz szósty współorganizuje koncert inauguracyjny Dzień Papieski (zdjęcie nadesłane przez Danutę Sobczyk).

Podziękowanie (zdjęcie nadesłane przez Danutę Sobczyk).
PODZIEKOWANIE
dla **DANUTY SOBCZYK**
WICEPREZES KLUBU INTELIGENCJI KATOLICKIEJ W KATOWICACH
za pomoc w przygotowaniu XX Dnia papieskiego obchodzonego pod hasłem „Totus Tuus”

nego pod hasłem „Totus Tuus”

Ks. dr Robert Kaczmarek Koordynator Fundacji KEP „Dzieło Nowego Tysiąclecia” w archidiecezji katowickiej.

Opracował Stanisław Waluś

Pielgrzymka Klubów Inteligencji Katolickiej na Jasną Górę

I Ogólnopolska Pielgrzymka Klubów Inteligencji Katolickiej na Jasną Górę odbyła się 14 VI 1981 r. z inicjatywy ks. dr. Ireneusza Skubisia redaktora naczelnego tygodnika katolickiego „Niedziela”, członka-założyciela i pierwszego kapelana częstochowskiego KIK-u oraz Ireny Makowicz, pierwszego prezesa KIK w Częstochowie. Mszy św. przewodniczył ordynariusz diecezji częstochowskiej bp Stefan Bareła. Oprócz Mszy św. celebrowanej w Kaplicy Matki Bożej, w programie pielgrzymek były wykłady i Droga Krzyżowa na Jasnogórskich Wałach.

W bieżącym roku pandemia koronawirusa ogarnęła także Polskę. Zastanawialiśmy się, jak w nowej sytuacji zorganizować pielgrzymkę Klubów, której termin był wyznaczony na sobotę 21 XI b.r. Sprawę przesądziło zaliczenie Częstochowy od 17 X do czerwonej strefy i związane z tym poważne ograniczenia w pielgrzymowaniu. Dlatego kierownictwo Porozumienia Klubów Inteligencji Katolickiej w Polsce (Antoni Winiarski – przewodniczący, Jan Koziorowski i Stanisław Latek – współprzewodniczący oraz Michał Białkowski – sekretarz) 15 X 2020 r. zdecydowało o odwołaniu XL Pielgrzymki Klubów Inteligencji Katolickiej na Jasną Górę. 15 X zanotowano w Polsce 605 nowych zakażeń i 91 zgonów spowodowanych COVID-19.

Czerwona strefa, którą objęto cały obszar Polski, została przedłużona do 29 XI. W tym czasie na Jasną Górę przybywały pielgrzymki, ale inaczej niż dotychczas, bo pielgrzymowali tylko przedstawiciele grup, ruchów, stowarzyszeń i organizacji, a transmisje były w Internecie.

14 XI zawiadomiliśmy Kluby, że 21 XI w Kaplicy Matki Bożej, o godzinie 9.30, będzie odprawiona Msza św. o błogosławieństwo Boże dla członków Klubów Inteligencji Katolickiej i ich rodzin, a koncelebrował będzie kapelan Klubu Inteligencji Katolickiej w Częstochowie ks. kan. Mariusz Frukacz, który wygłosi homilię. Msza św. będzie transmitowana przez Internet. Druga intencja była podziękowaniem za 40 lat KIK w Częstochowie.

Zgodnie z przepisami sanitarnymi, w tej Mszy św. mogło uczestniczyć co najwyżej 25 osób. Nie można było sobie zarezerwować miejsca w Kaplicy. Osoby były wpuszczane aż do osiągnięcia limitu, a następnie w miejsce osoby wychodzącej, wpuszczana była nowa osoba.

Na Jasną Górę pojechałem samochodem razem z żoną wcześniej rano, więc bez problemu weszliśmy do Kaplicy. W Kaplicy była też prezes KIK w Częstochowie Maria Banaszekiewicz i członkowie częstochowskiego KIK. Wskutek nieporozumienia, Ojcowie na Jasnej Górze nie zostali poinformowani o odwołaniu naszej pielgrzymki, dlatego rozpoczynając Mszę św. o. Andrzej Grad OSPPE powitał „*tych, którzy pielgrzymują w ogólnopolskiej pielgrzymce, czterdziestej, Klubów Inteligencji Katolickiej*”. Taką też informację o 40. Pielgrzymce Klubów Inteligencji Katolickiej na Jasną Górę podało Biuro Prasowe Jasnej Góry, KAI i inne media, a także Radio Watykańskie.

Relację z tej Mszy św. zamieściło Biuro Prasowe Jasnej Góry w artykule „Kluby Inteligencji Katolickiej dają świadectwo”:

<http://www.jasnagora.com/wydarzenie-14382>

Pliki dźwiękowe można odsłuchać w zakładce **dźwięki z wydarzenia**

O. Andrzej Grad, powitanie (02:18)

Ks. Mariusz Frukacz, wstęp do Mszy św. (00:36)

Ks. Mariusz Frukacz, homilia (14:58)

Ks. Mariusz Frukacz, zakończenie (01:56)

Maria Banaszekiewicz, prezes częstochowskiego KIK, czyta Lekcję. Mszy św. przewodniczył i homilię wygłosił ks. kan. Mariusz Frukacz, kapelan Klubu Inteligencji Katolickiej w Częstochowie.

Tekst i zdjęcie Antoni Winiarski

Rok B II Niedziela Adwentu Mk 1, 1-8

Początek Ewangelii o Jezusie Chrystusie, Synu Bożym. Jak jest napisane u proroka Izajasza: Oto Ja posyłam wysłanca mego przed Tobą; on przygotuje drogę Twoją. Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, Dla Niego prostujcie ścieżki! Wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów. Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy i przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając [przy tym] swe grzechy. Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a żywił się szarańczą i miodem leśnym. I tak głosił: «Idźcie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby się schylić i rozwiązać rzemiyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym».

Powołaniem Jana Chrzciciela było „przygotowanie drogi Panu”, poprzez „chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów”. Był to obrzęd pokuty, który łączył się z wyznawaniem grzechów i z uczuciem żalu za grzechy. Jednak największym dziełem Jana Chrzciciela było rozpoznanie w Jezusie oczekiwanego Mesjasza, i ukazanie Jego misji, którą jest chrzest Duchem Świętym! Dosłowne tłumaczenie słowa chrzest – *baptidzo* oznacza: zanurzenie, wylanie, obdarowanie. Jan Chrzciciel daje świadectwo, że wielkie wylanie Ducha obiecane przez proroków spełniło się w Jezusie:

Jezus Chrystus „wyniesiony na prawicę Ojca wstawia się za nami i wyprasza nam Ducha Prawdy, pragnąc obdarować nas uczestnictwem w życiu i miłości, które tętni między Osobami Trójcy Przenajświętszej. Modlitwa Jezusa jest zawsze skuteczna, podobnie jak w dzień Pięćdziesiątnicy. My także winniśmy prosić o Jego wylanie. Jesteśmy istotami epikletycznymi – ciągle potrzebujemy przyzywania Ducha, bo jesteśmy słabi. Módlmy się razem ze św. Pawłem za nasz Kościół, który przeżywa dziś czas próby:

„Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, od którego bierze nazwę wszelki ród na niebie i na ziemi, aby według bogactwa swej chwały sprawił w was przez Ducha swego wzmocnienie siły wewnętrznego człowieka. Niech Chrystus zamieszka przez wiarę w waszych sercach; abyście w miłości wkorzeni i ugruntowani, wraz ze wszystkimi świętymi zdołali ogarnąć duchem, czym jest Szerokość, Długość, Wysokość i Głębokość, i poznać miłość Chrystusa, przewyższającą wszelką wiedzę, abyście zostali napełnieni całą Pełnią Bożą.” (Ef 3,14-19).

Jaworzno 2020-12-06

Czesław Brandys

Ś T P

10 kwietnia 2010 – Smoleńsk

Przedstawiciele Służby Więziennej z wiązanką kwiatów przed kościołem wojskowym w Gliwicach – 10 IV 2017.

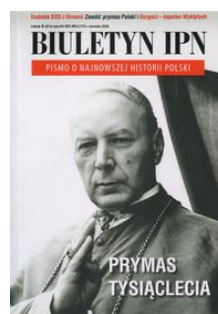
Złożenie wieńców na grobach ofiar katastrofy smoleńskiej w dniu 10. Rocznicy było wyrazem także i naszego bólu

My, niżej podpisani, wyrażamy nasze wsparcie i uznanie dla osób, które 10 kwietnia 2020 r., w 10. Rocznicę katastrofy smoleńskiej, uczciły pamięć ofiar tej tragedii. (...)

Ta deklaracja ukazała się w ubiegłym tygodniu na stronie portalu Polityce.pl. Tylko w pierwszych dniach podpisało ją kilka tysięcy osób. Wśród nich m.in. Jacek Karnowski, Michał Karnowski, prof. dr Andrzej Przyłębski, Leszek Długosz, Małgorzata Krzemińska-Sribniak, Grzegorz Górny, Joanna Lichocka, Elżbieta Królikowska-Avis, Bronisław Wildstein, Wanda Zalewska-Zdun ps. Rawicz, Jan Pietrzak, Jerzy Zelnik, Marek Pyza, Marcin Wikło, Paweł Nowacki, Maciej Świrski, prof. Stanisław Mikołajczak, prof. Janusz Kawecki, Dorota Kania, Tadeusz Płużański, Stanisław Janecki, Jacek Kurski, Arkadiusz Gołębiewski, Jan Pospieszalski, prof. dr hab. Piotr Müldner-Nieckowski, Krystyna Rybicka-Kosmus, Jarosław Rynowiecki, dr Andrzej Kurtyka, Marcin Wolski, Marek Formela, Wojciech Reszczyński, Ewa Stankiewicz, Rafał Porzeziński.

*Sieci, nr 22 (391), 25-31 V 2020, s. 3
zdjęcie i opracowanie Stanisław Waluś*

Beatyfikacja kard. Stefana Wyszyńskiego

**BIULETYN IPN PISMO
O NAJNOWSZEJ HISTORII
POLSKI
NR 6 (175) czerwiec 2020
PRYMAS
TYSIĄCLECIA**

Dodatek CVC z filmami Zawód: prymas Polski i Gurgacz – kapelan Wyklętych

- Jarosław Szarek – Antemurale christianitatis
- Paweł Skibiński – Stefan kardynał Wyszyński – znaczenie dla Kościoła powszechnego
- Marek Jedynak – Prymas Stefan Wyszyński i jego związki z Armia Krajową
- Bartłomiej Noszczak – (Nie)obecność Prymasa
- Ewelina Ślązak – prymas i biskup. Relacje kard. Stefana Wyszyńskiego z bp. Michałem Klepaczem
- Rafał Łatka – Niekwestionowany przywódca
- Piotr Kordyasz – Jasnogórskie Śluby Narodu polskiego
- Ks. Dominik Zamiatąła – Prymas Wyszyński wobec Ziemi zachodnich
- Ewa Czaczkowska – Ojciec Soboru Watykańskiego II
- Grzegorz Polak – Dlaczego prymas Wyszyński cierpiał za Wschód?
- Andrzej Grajewski – Prymas Polski w ocenie KGB
- Barbara Świtalska-Starzeńska – Stefan Wyszyński i „Ósemka” – początek
- Jakub Gołębiewski – „Rodzina Bogiem silna”. Prymas Wyszyński i Rodzina Rodzin
- Jan Żaryn – Jak Prymas Wyszyński przeprowadził Naród przez Morze Czerwone
- Milena Kindziuk – Prymas Tysiąclecia w oczach jego następcy

Opracował Stanisław Waluś

Beatyfikacja ks. Jana Machy

Żyłem krótko, lecz cel swój osiągnąłem. Ks. Jan Macha (1914-1942)

Wprowadzenie i edycja dokumentów ks. Damian Bednarski

Wydział Teologiczny Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach

Wydawnictwo Emmanuel, Katowice 2014

Spis treści

Wykaz skrótów
Wprowadzenie
Nota edytorska
Drzewo genealogiczne
Kalendarium życia ks. Jana Machy
Wybrana bibliografia
Spis dokumentów
DOKUMENTY. Nr 1-108
Część I. Kazania. Nr 1-58
Część II. Listy więzienne. Nr 59-76
Część III. Inne dokumenty. Nr 77-97
Część IV. Wspomnienia. Nr 98-102
Część V. Materiały różne. Nr 103-108
Wykaz zdjęć
Zdjęcia
Indeks geograficzny
Indeks nazwisk

Opracował Stanisław Waluś

Św. Jan Paweł II Wielki

Wprowadzenie

To, co piszę, piszę ze smutkiem, ale zarazem nadzieją – na czasy ostateczne. W Ewangelii wg św. Mateusza w rozdziale 16 czytamy w wersecie 18: „Ja zaś mówię tobie, że ty jesteś Skalą. Na tej Skale zbuduję mój Kościół, a potęga piekła go nie zwycięży”. Od kilku lat zbieram wypowiedzi o św. Janie Pawle II zawierające przymiotnik „wielki”. Kolejne wypowiedzi od czasu do czasu publikuję w miesięczniku „Dlatego” KIK w Katowicach. W związku z atakami na św. Jana Pawła II zacząłem się zastanawiać czym są one spowodowane.

Po przeczytaniu zdania „Ubolewam nad tym, że zbyt mało jest wyrazów potępienia tego typu zachowań ze strony różnych środowisk.” z wypowiedzi Tadeusza Majchrowicza, zastępcy przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanowiłem przeglądnąć prasę, jaką czytam. Zacytowane zdanie pochodzi z wywiadu z Naszego Dziennika, nr 281 (6939) z 2 XII, który przeprowadził Mariusz Kamieniecki i został zamieszczony na str. 5. Jestem członkiem założycielem KIK w Katowicach i zastanawiam się co powinienem robić. Ojciec Święty Jan Paweł II do pielgrzymki KIK-ów do Watykanu 6 lutego 1997 r. powiedział między innymi: „Ważne jest również kształtowanie umiejętnej publicznej obrony wartości chrześcijańskich w życiu społecznym”. Jestem członkiem NSZZ „Solidarność” od początku i słowa z Apelu Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” ws.

obrony godności i dobrego imienia św. Jana Pawła II „Apelujemy do członków i sympatyków naszego Związku o odważną i cierpliwą postawę w obronie pamięci i świętości naszego Papieża” wziąłem, jako skierowane do mnie.

Postanowiłem zebrać szereg głosów, aby mogły one pomóc katolikom i inteligentom w dochodzeniu do prawdy, aby lepiej mogli rozemnieć, pod którymi wypowiedziami mogą się podpisać, a które powinni potępić. I zawsze powinniśmy się modlić, o wierność wartościom, jakich uosobieniem był św. Jan Paweł II i o nawrócenie błądzących.

Święty Jan Paweł II i basta

Tuszowanie pedofilii w Kościele, brak świętości – tak lewica oczernia Jana Pawła II. Uważa, że watykański raport o przestępstwach seksualnych kard. McCarricka rzuca cień na autorytet papieża Polaka, który rzekomo wiedział o jego nadużyciach. Tymczasem w 450-stronicowym dokumencie nie ma na to najmniejszego dowodu. – To próba zniszczenia, zdyskredytowania świętego Polaka – mówi nam politolog prof. Mieczysław Ryba. (...)

Wydaje się, że to zaplanowana akcja, mająca zdyskredytować jeden z najważniejszych autorytetów na świecie. „Ludzie, którzy dziś oczerniają i desakralizują Jana Pawła II, nie wiedzą, że mogą to robić, bo wolność zawdzięczamy w dużej mierze oczernianemu i szkalowanemu Janowi Pawłowi II” – stwierdził na Twitterze minister edukacji i nauki Przemysław Czarnek. (...)

To są stare jak świat metody ideologii, które walczyły z Kościołem, z wiarą – skomentował dla „Codziennej” politolog, wykładowca KUL, członek Kolegium IPN prof. Mieczysław Ryba.

Maria Kobylińska, Gazeta Polska Codziennie, nr 269 (2789), 17 XI 2020, s. 4

Apel profesorów o prawdę i szacunek w pamięci o Janie Pawle II

A oto pełna treść listu:

Sygnatariuszami tego listu są osoby pracujące na polskich uniwersytetach i w instytutach badawczych. W naszej pracy naukowej i dydaktycznej jesteśmy zobowiązani do szukania prawdy oraz przekazywania jej studentom. Jako obywatele czujemy się też współodpowiedzialni za prawdę jako fundament debat publicznych.

W ostatnich dniach obserwujemy falę oskarżeń wysuwanych wobec Jana Pawła II. Zarzuca mu się tuszowanie przypadków czynów pedofilskich wśród duchownych katolickich i nawołuje do

usunięcia jego publicznych upamiętnień. Działania te mają doprowadzić do zmiany wizerunku osoby godnej najwyższego szacunku w kogoś współwinnego odrażających przestępstw. Pretekstem do wysuwania radykalnych żądań stał się opublikowany przez Stolicę Apostolską „Raport na temat wiedzy instytucjonalnej i procesów decyzyjnych Stolicy Apostolskiej w odniesieniu do byłego kardynała Theodore’a McCarricka”. Dokładna analiza tego raportu nie wskazuje jednak na żadne fakty, które dawałyby podstawę do powyższych oskarżeń pod adresem Jana Pawła II.

Przepaść dzieli sprzyjanie jednemu z najcięższych przestępstw od podejmowania błędnych decyzji personalnych wynikających z niepełnej wiedzy czy wręcz fałszywych informacji. Wspomniany Theodore McCarrick cieszył się zaufaniem wielu wybitnych osób, w tym prezydentów Stanów Zjednoczonych, potrafiąc głęboko ukrywać ciemną, przestępczą stronę swojego życia. Wszystko to nasuwa przypuszczenie, że pomówienia i niepoparte źródłowo ataki na pamięć o Janie Pawle II motywowane są z góry przyjętą tezą, co odbieramy ze smutkiem i głębokim niepokojem. Jako ludzie zajmujący się nauką rozumiemy potrzebę wnikliwego badania biografii wybitnych postaci historycznych. Jednak wyważona refleksja i rzetelna analiza nie mają nic wspólnego z emocjonalnym, nieopartym na racjonalnych przesłankach lub motywowanym ideologicznie rujnowaniem wizerunku.

Jan Paweł II pozytywnie wpłynął na historię świata, był w wymiarze globalnym ważnym promotorem idei wolności ludzi i narodów. Do członków Zgromadzenia Ogólnego ONZ mówił 5 października 1995 roku:

„Wolność jest miarą godności i wielkości człowieka. Życie w warunkach wolności, do której dążą jednostki i narody, jest wielką szansą rozwoju duchowego człowieka i moralnego ożywienia narodów”.

Jan Paweł II odegrał ogromną rolę w procesie wyzwania się narodów Europy Środkowej i Wschodniej spod panowania Związku Radzieckiego, był duchowym przywódcą Polaków w okresie „Solidarności” i stanu wojennego. Liczni rodacy uznawali jego wielki autorytet również w latach późniejszych. Nauczanie Papieża-Polaka zawierało idee, które wielu obywateli Rzeczypospolitej przyjęło za rozstrzygające podczas referendum potwierdzającego akcesję Polski do Unii Europejskiej. Dzięki Janowi Pawłowi II polska historia i kultura w swych najlepszych przejawach stawały się znane na całym

świecie. Przemawiał z mocą do tłumów, a jednocześnie wywierał niezatarty wpływ na ludzi mających z nim osobisty kontakt. Dla katolików stanowił przykład świętości życia, dla wielu wyznawców innych religii lub niewierzących był inspiracją i ważnym punktem odniesienia.

Jan Paweł II wielokrotnie miał odwagę podejmowania działań przełomowych, zawsze budując jedność, zasypując historyczne podziały. Takimi były między innymi: wizyta w synagodze w Rzymie w 1986 r., zaproszenie przedstawicieli głównych religii świata na wspólną modlitwę do Asyżu, wyznanie grzechów Kościoła katolickiego w 2000 r. Innym doniosłym gestem, szczególnie dla nas ważnym, była rehabilitacja Galileusza, którą papież antycypował już w roku 1979 podczas uroczystego wspomnienia Alberta Einsteina w stulecie jego urodzin. Rehabilitacja ta, dopełniona na życzenie Jana Pawła II przez Papieską Akademię Nauk trzynastu lat później, była symbolicznym uznaniem autonomii i wagi badań naukowych. Jak to podkreślił sam inicjator: „Sprawa Galileusza może stać się lekcją także dla nas, przydatną w analogicznych sytuacjach, które istnieją dziś lub mogą się pojawić w przyszłości”.

Imponująco długa lista zasług i osiągnięć Jana Pawła II jest dziś podważana i przekreślana. Dla młodych ludzi, którzy urodzili się już po jego śmierci, zdeformowany, zakłamany i poniżony wizerunek papieża może stać się jedynym znany.

Apelujemy do wszystkich ludzi dobrej woli o opamiętanie. Jan Paweł II, jak każda inna osoba, zasługuje na to, żeby mówić o nim rzetelnie. Czerniąc i odrzucając Jana Pawła II, czynimy wielką krzywdę nie jemu, ale sobie samym. Pokazujemy w ten sposób, że nie mamy szacunku dla dziejowych dokonań i najjaśniejszych kart w naszej współczesnej historii. Jeśli takie ich traktowanie nie zostanie powstrzymane, to z czasem pozostaną nam w świadomości tylko kłęski i momenty hańby Rzeczypospolitej, obraz z gruntu nieprawdziwy, jednak z wszystkimi tego konsekwencjami. A z nich najpoważniejszą stanie się przekonanie następnego pokolenia, że nie ma żadnego powodu, by wspólnotę z taką przeszłością podtrzymywać.

Gdańsk – Kraków – Poznań – Warszawa – Wrocław,

20 listopada 2020

<https://ekai.pl/apel-ludzi-nauki-o-prawde-i-szacunek-w-pamieci-o-janie-pawle-ii/>

11 grudnia 2020 r. było 1706 podpisów, w tym 9 członków Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach:

prof. dr hab. Karol Baron, em. prof. UŚ,

prof. dr hab. Grażyna Chelkowska,

prof. dr hab. Anna Łabno,

prof. dr hab. inż. Bolesław Pochopień,

prof. dr hab. Maciej Sablik,

dr hab. Marek Smolik, em. prof. nadzw.

prof. dr hab. Andrzej Ślebarski,

prof. dr hab. Wojciech Świątkiewicz,

dr hab. inż. Stanisław Waluś, em. prof. nadzw.

Niedziela nr 47, 22 XI 2020, s. 1

NIEUDANY ATAK Watykański raport: Jan Paweł II został oszukany

Ks. Jarosław Grabowski: Furia, s. 3

Ks. Paweł Rozpiątkowski:

Raport nie obciąża naszego papieża, s. 6-7

George Weigel: Oszukał nawet świętych, s. 8-9

Sieci Nr 48 (417), 23-29 XI 2020, s. 1

ZNÓW CHCĄ ZABIĆ NASZEGO PAPIEŻA. UJAWNIAMY SZOKUJĄCĄ MANIPULACJĘ

WATYKAŃSKI RAPORT W SPRAWIE BYŁEGO KARDYNAŁA THEODORE'A

MCCARRICKA JEST NAJLEPSZYM DOWODEM NA NIEWINNOŚĆ JANA PAWŁA II

Grzegorz Górny: Zniszczyć autorytet Jana Pawła II, s. 20-23

Akcja szkalująca imię Jana Pawła II rozpoczęła się 10 listopada. (...) Choć raport Sekretariatu Stanu liczył ok. 450 stron i został sporządzony po włosku i angielsku, już parę godzin po jego upublicznieniu w Polsce runęła cała lawina komentarzy narzucająca jego interpretacje. Jak na sygnał lewicowi i liberalni działacze, politycy i publicyści w zorkiestrowany sposób zaczęli oskarżać polskiego papieża o rzekome ukrywanie i tuszowanie pedofilii. (...)

Zarówno nauczanie moralne Kościoła, jak i katolicka Polska są dziś dla wielu wpływowych środowisk na świecie solą w oku i przeszkodą dla realizowania swojej polityki. Nic zaś nie prowadzi bardziej do ich osłabienia niż odebranie dobrego imienia Janowi Pawłowi II i zniszczenie pamięci o nim. O to toczy się gra.

Kogoś to dziwi? Ks. Boniecki: „Nie podpiszę listu w obronie JP2”. Ks. Wachowiak przypomina: Bronił „Nergala” i „Margot”

Ks. Adam Boniecki z Tygodnika Powszechnego ogłosił, że nie będzie bronił św. Jana Pawła II. Odpowiedział mu kapłan z Wielkopolski, przypominając jego dotychczasowe działania.

Boniecki napisał felieton, w którym zapewnił, że nie stanie po stronie polskiego papieża. Píše też, że nie będzie walczył o nazwy ulic.

Nie podpiszę listu w obronie JP2 i nie będę walczył o nazwy ulic, co zaś do pomników, to ich niegdysiejszy wysyp musiał się źle skończyć – czytamy.

Odpowiedź duchownego

Do tekstu Bonieckiego odniósł się ks. Daniel Wachowiak. Przypomniał, że Boniecki bronił już Margot oraz Nergala.

Ks. Boniecki o świętym Janie Pawle II: „Nie podpiszę listu w jego obronie”. Duchowny, który broni Nergala, mężczyznę o pseudonimie Margot, twierdzi, że to dla prawdy. Piłat też coś o prawdzie mówił – przekonuje ks. Wachowiak.

<https://wpolityce.pl/kosciol/528178-kogos-to-dziwi-boniecki-nie-podpisze-listu-w-obronie-jp2>

Pobrał 26 XI 2020

Stanisław Waluś

Apel działaczy opozycji antykomunistycznej „Solidarności” w obronie pamięci o Janie Pawle II

My weterani opozycji antykomunistycznej i „Solidarności” piszemy ten list z sercem pękającym z żalu i ogarniętym zgrozą. W latach 80-tych XX w. kiedy sowieckie imperium trzymało w niewoli pół Europy i szykowało się do atomowej zagłady po to by zniewolić resztę wolnego świata, my – młodzi i pełni wiary w przyszłość, walczyliśmy o wolną Polskę, o wolność słowa, o wolność wyznawania każdej religii.

Komuniści prześladowali nas i nasze rodziny; wielu straciło pracę i środki do życia, wielu spędziło za kratami miesiące i lata, kilkadziesiąt osób zamordowano. Jeśli udało nam się wytrwać i doczekać Wolnej Polski, to tylko dzięki naszej świętej religii i serdecznej opiece, jaką otoczył nas Kościół katolicki kierowany przez męża opatrznościowego, dziś Świętego, papieża Jana Pawła II.

Najwyższy dostojnik Kościoła katolickiego a zarazem najpokorniejszy sługa Boży, najpiękniejszą polszczyzną przekazywał nam naukę Chrystusa. Słowami pełnymi miłości mówił do nas: „Codziennie się za was modlę, tam w Rzymie i gdziekolwiek jestem, codziennie się modlę za moją Ojczyznę i modlę się za ludzi pracy,

i modłę się za to szczególne, wielkie dziedzictwo polskiej „Solidarności”. Modłę się za ludzi, którzy są związani z tym dziedzictwem, w szczególny sposób za tych, którym wypadło czy wypada ponosić ofiary z tego powodu”.

Kiedy 2 kwietnia 2005 roku odszedł do Domu Ojca, stawialiśmy na ulicach i placach tysiące zniczy, modliliśmy się za jego dusze i dziękowaliśmy Panu za dar jego posługi... że dane nam było słuchać nauk świadka Miłosierdzia i Dobroci Bożej. Serce nam się kraje, gdy widzimy jak tysiące zmanipulowanych przez wrogów Kościoła i Polski młodych ludzi wychodzi dziś na ulice po to tylko, by wykrzyczeć swoją nienawiść do Kościoła, znajdując satysfakcję w obrażaniu plugawymi słowami najlepszego syna Narodu Polskiego, Świętego Jana Pawła II.

Biorąc przykład z ludzi nauki, którzy wystąpili w obronie Papieża Polaka, my działacze opozycji antykomunistycznej i „Solidarności” również apelujemy o opamiętanie.

Żadne racje polityczne nie mogą burzyć fundamentów naszego narodowego trwania, nie wolno niszczyć korzeni z których wszyscy wyrastamy, nie wolno niszczyć naszej wspólnoty. Taki jest bowiem rzeczywisty skutek kłamliwych ataków na Kościół katolicki i na najszlachetniejszą postać w ponad tysiącletnich dziejach Polski.

26 listopada 2020 r.

Adam Borowski – działacz „Solidarności” i Solidarności Walczącej, więzień polityczny (...)

<https://blogjw.wordpress.com/2020/11/27/podpisałem-apel-działaczy-opozycji-antykomunistycznej-solidarnosci-w-obronie-pamieci-o-janie-pawle-ii/>

pobrane 28 XI 2020

Pod listem podpisały się 104 osoby, między innymi:

Adam Borowski – działacz „Solidarności” i Solidarności Walczącej, więzień polityczny,

Krzysztof Wyszowski – działacz antykomunistyczny i „Solidarności”, więzień polityczny,

Antoni Macierewicz – działacz antykomunistyczny i „Solidarności”, więzień polityczny,

Mirosław Chojecki – działacz antykomunistyczny, twórca niezależnego ruchu wydawniczego, więzień polityczny,

Ewa Polańska-Wolak – działaczka „Solidarności” i Prymasowskiego Komitetu Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i ich Rodzinom,

Andrzej Rozpłochowski – działacz antykomunistyczny i „Solidarności”, więzień polityczny,

Jadwiga Chmielowska – działaczka Solidarności Walczącej.

Wybrał Stanisław Waluś

Apel Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nr 1/20 ws. obrony godności i dobrego imienia św. Jana Pawła II

Od wielu lat jesteśmy świadkami ataków różnych środowisk na osobę Świętego Jana Pawła II. (...)

To jego pontyfikat obudził w nas „Solidarność”, która wywalczyła Polakom niepodległą i demokratyczną Ojczyznę.

Gdańsk, 26 listopada 2020 r.

Prezydium KK CSZZ „Solidarność”

Sekretarz KK

Ewa Zydorek

Przewodniczący KK

Piotr Duda

<http://www.solidarnosc.org.pl/srsp/index.php/170-apel-prezydium-kk-nr-1-20-ws-obrony-godnosci-i-dobrego-imienia-sw-jana-pawla-ii>

Nasz Dziennik, nr 281 (6939), 2 XII 2020, s. 5

OŚWIADCZENIE STOWARZYSZENIA TEOLOGÓW MORALISTÓW W POLSCE

Mając świadomość spójnej postawy moralnej świętego Jana Pawła II i jego wielkich zasług w ukazywaniu i umacnianiu wzorców świętości, stajemy w poczuciu długu wdzięczności wobec osoby Świadka nadziei i zabieramy głos w obronie jego dobrego imienia. (...)

Prosimy o uszanowanie tego, co jest prawe i piękne w postaci świętego Papieża z Polski.

Modlimy się o przemianę serc i ducha prawości dla osób rozszerzających niesprawdzone informacje. Prosimy o dar męstwa dla wszystkich, którzy odważnie stają w obronie wartości, które tak przejrzyście i z prostotą wyznawał i prezentował swoim życiem św. Jan Paweł II.

W imieniu Stowarzyszenia Teologów Moralistów

Prof. dr hab. Andrzej Derdziuk OFMCap, przewodniczący STM

Ks. prof. dr hab. Marian Machinek MSF, wiceprzewodniczący STM

Ks. dr Jarosław Sobkowiak MIC, sekretarz STM

Ks. dr hab. Andrzej Pryba MSF, członek zarządu STM

Ks. dr Wojciech Surmiak, członek zarządu STM

<http://teologiamoralna.pl/wp-content/uploads/2020/12/O%C5%9AWIADCZENIE-STOWARZYSZENIA-TEOLOG%C3%93W-MORALIST%C3%93W-W-POLSCE.pdf>

Nasz Dziennik, nr 278 (6936), 28-29 XI 2020, s. 2

Walec oszczerstw

Z ks. prałatem dr. Sławomirem Oderem, postulatorem w procesie kanonizacyjnym św. Jana Pawła II, rozmawia Małgorzata Rutkowska.

Nasz Dziennik, nr 278 (6936), 28-29 XI 2020, s. M2-M3

Drugi zamach

Komuś bardzo zależy na zaskodzeniu naszej pamięci o świętym Janie Pawle II. (...)

Nie udał się zamach na papieża, gdy żył na ziemi, tym bardziej nie uda się, gdy żyje w niebie. (...)

Franciszek Kucharczak, Gość Niedzielny, nr 48, rok XCVII, 29 XI 2020, s. 39

OBRONA ŚW. JANA PAWŁA II Bitwa o człowieka

W atakach na św. Jana Pawła II skupia się jak w soczewce bunt i nienawiść do Boga oraz tego, co jest Boże w człowieku – alarmuje ks. abp Henryk Hoser SAC. (...)

Zwrócił uwagę, że marksistowska „walka klas” ma za swoje pole podział biologiczny na płć męską i żeńską. – „Nowy człowiek” ma z tego być wyzwolony na rzecz płci psychokulturowej (gender) – wskazał wizytator apostolski w Medziugorie. (...)

SJ, PAP, Nasz Dziennik, nr 297 (6937), 30 XI 2020, s. 9

Gość Niedzielny nr 49, rok XCVII, 6 XII 2020, s. 1
JEGO ŚWIĘTOŚĆ JEST NIE DO PODWAŻENIA – podkreśla ks. Sławomir Oder, postulator w procesie kanonizacyjnym Jana Pawła II.

Co wiedział papież. O reakcji Jana Pawła II na przypadki nadużyć seksualnych w Kościele opowiada ks. dr Sławomir Oder, postulator procesu kanonizacyjnego papieża Polaka. S. 26-27

OŚWIADCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI W SPRAWIE ATAKÓW NA OSOBĘ ŚW. JANA PAWŁA II

W 100-lecie urodzin św. Jana Pawła II jesteśmy świadkami bezprecedensowych ataków na jego osobę. Pretekstem są rzekome zaniedbania Papieża w zakresie ujawniania i karania duchownych – sprawców nadużyć seksualnych

wobec nieletnich. Osoby badające rzetelnie historię pontyfikatu Ojca Świętego doskonale wiedzą, że kwestie ochrony dzieci i młodzieży oraz przeciwdziałania wszelkim nadużyciom ze strony duchownych stanowiły dla Ojca Świętego najwyższy priorytet. (...)

Sięgajmy częściej po nauczanie papieskie i nie dozwólmy zniszczyć dobrego imienia św. Jana Pawła II, niestrudzonego przewodnika na drodze osoby ludzkiej i społeczeństw do wolności.

Matkę Bożą, której św. Jan Paweł II zawierzył swoje życie, prosimy o to, by jego nauczanie – podobnie jak i jego następców – inspirowało ludzi na całym świecie do autentycznego życia Ewangelią Jezusa Chrystusa.

✠ Stanisław Gądecki

Arcybiskup Metropolita Poznański

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

Wiceprzewodniczący Rady Konferencji Episkopatów Europy (CCEE)

Warszawa–Poznań, dnia 7 grudnia 2020 roku

<http://diecezjaelk.pl/oswiadczenie-przewodniczacego-konferencji-episkopatu-polski-w-sprawie-atakow-na-osobe-sw-jana-pawla-ii/>

*Nasz Dziennik, nr 286 (6944), 8 XII 2020, s. 6-7
Opracował Stanisław Waluś*

Europa Christi

Nr 34. Dodatek Fundacji „Myśląc Ojczyzna”, 29 listopada 2020. Dodatek do tygodnika „Niedziela” nr 48, 29 XI 2020.

Cezary Ritter: Personalizm – klucz do pontyfikatu św. Jana Pawła II, s. I

W murach Seminarium Księży Pallotynów w Ołtarzewie odbyła się druga odsłona IV Kongresu „Europa Christi – Mundus Christi”. Została zatytułowana „Personalizm św. Jana Pawła II – przesłanie dla Europy”. Dlaczego taki tytuł? Są dwa powody. Kongres zorganizowano 22 października, w liturgiczne wspomnienie św. Jana Pawła II, w rocznicę inauguracji jego pontyfikatu – z pamiętnym „Nie lękajcie się!” skierowanym do świata i każdego człowieka. Drugi powód to personalizm Papieża. (...)

Tak rozumiany personalizm pozostaje nadzieją Europy – mówił w wystąpieniu otwierającym ks. prof. Andrzej Szostek. (...)

W czasie kongresu nie zabrakło zestawień personalizmu św. Jana Pawła II z innymi myślicielami, jak Joseph Ratzinger – Benedykt XVI (ks.

dr Antonio Panaro) czy kanonizowany w ub. roku św. John H. Newman (ks. prof. Bogumił Gacka). (...)

Jesteśmy bardzo wdzięczni PKN ORLEN za wsparcie naszego dzieła IV Kongresu „Europa Christi – Mundus Christi”.

Ks. prof. dr hab. Mirosław Sitarz: Jan Paweł II ustawodawca Kościoła – wprowadzenie w problematykę, s. II

Dr Peter Raina: Prezentacja biografii: „Stefan Kardynał Wyszyński Prymas Tysiąclecia”, s. II

Andrzej Szostek MIC: Personalizm św. Jana Pawła II i św. Johna H. Newmana, s. IV

Marian Miszański: Porozmawiajmy o klasie średniej, s. V

Jan Michał Małek: Kryzys demograficzny czy kryzys populacyjny?, s. VI-VII

Andrzej Stanisławski: Nie popychajmy rzeki, s. VIII

Wybrał Stanisław Waluś

W Bielsku-Białej będzie szlak papieski

Lokalna grupa historyków i działaczy społecznych w Bielsku-Białej złożyła wniosek w Urzędzie Miejskim w sprawie oznakowania miejsc związanych z rodziną św. Jana Pawła II i wytyczenia szlaku „Śladami rodziny św. Jana Pawła II w Bielsku -Białej”.

Inspiracją do podjęcia takiego zamierzenia było stulecie urodzin Karola Wojtyły – św. Jana Pawła II, oraz rozpoczęty w kwietniu br. proces beatyfikacyjny Emilii i Karola Wojtyłów – Jego rodziców. To niepowtarzalna okazja do przypomnienia i oznakowania związków papieża z regionem Bielska-Białej.

Inicjatorzy projektu historycznego szlaku podkreślili we wniosku, że związki Karola Wojtyły z naszym miastem sięgają trzech pokoleń wstecz. Obejmują zarówno Jego rodziców jak i dziadków oraz pradiadków z obu stron.

„W Lipniku urodził się Karol Wojtyła – senior, a w Białej obie Jego babki: Anna Maria z Przczków Wojtyłowa oraz Maria Anna z Scholzów Kaczorowska.

W Białej mieszkał i pracował Maciej Wojtyła – dziadek papieża, pochowany na miejscowym cmentarzu rzymskokatolickim. W Białej urodziła się Olga – siostra Karola, zmarła tuż po urodzeniu. Natomiast w Bielsku, w Szpitalu Miejskim pracował i zmarł w 1932 r., dr Edmund Wojtyła – brat przyszłego papieża.

Nie ulega więc wątpliwości, że Bielsko-Biała należy do miast szczególnie związanych z dziejami rodziny Wojtyłów” – wyjaśniali autorzy w złożonym wniosku.

Proponowany szlak „Śladami rodziny św. Jana Pawła II w Bielsku-Białej” byłby uzupełnieniem miejsc już oznakowanych, związanych z posługą Karola Wojtyły jako biskupa krakowskiego, kardynała i papieża.

Miejsc do oznakowania w ramach proponowanego projektu jest dwanaście.

W planach inicjatorów pomysłu jest również opracowanie okolicznościowego folderu, przewodnika z informacjami, o wszystkich oznakowanych miejscach.

Projekt ten to ważna, warta zrealizowania inicjatywa, bo mieszkańcy naszego miasta są nierozdzielnie związani z św. Janem Pawłem II poprzez beskidzką ziemię, która Go ukształtowała, przez korzenie, do których zawsze z dumą się przyznawał. Pozwoli mieszkańcom i odwiedzającym gościom, poznać bogatą historię naszego miasta, tak mocno związaną z rodowodem rodziny Wojtyłów – naszego papieża, najwybitniejszego z rodu Polaków.

Przedsięwzięcie to spotkało się z przychylną oceną władz Urzędu Miasta. O terminie jego realizacji dowiemy się po uchwaleniu przyszłorocznego budżetu – informuje główny specjalista Wydziału Promocji i Sportu Urzędu Miasta.

Kilka miejsc związanych z Janem Pawłem II i Jego rodziną, upamiętnionych w Bielsku-Białej, można oglądać na zdjęciach poniżej.

Kościół
Narodzenia
Najświętszej
Maryi
Panny
i Świętego
Walentego
w Bielsku-
Białej Lip-
niku
(UAO).

Tablica o chrzcie w kościele w Lipniku (UAO).
*Carolus Wojtyła nat. 18 Julius bap. 27 Julius 1819 fi-
 lius Mathias Wojtyła et Anna Przeczek*
 W parafii tej urodził się i został ochrzczony ojciec
 Papieża Jana Pawła II, syn Macieja i Anny Wojtyła,
 z d. Przeczek, Karol Wojtyła.
 AKCJA KATOLICKA, LIPNIK 2005

Kościół Opatrz-
 ności Bożej
 w Białej (SW).

Przodkowie Karola Wojtyły –tablica przy kościele
 w Lipniku (SW).

Tablica pamiątkowa na kościele (UAO).

TOTUS TUUS

"Z WASZYM MIASTEM ZWIĄZANY BYŁEM OD WCZESNEGO DZIECIŃSTWA, GDYŻ W BIAŁEJ URODZIŁ SIĘ MÓJ OJCIEC, TUTAJ I W OKOLICY, MIESZKALI MOI KREWNI, A W BIELSKIM SZPITALU PRACOWAŁ MÓJ STARSZY BRAT – LEKARZ I TAM TEŻ ZMARŁ, SŁUŻĄC CHORYM. POTEM DOSZŁY ZWIĄZKI INNEGO RODZAJU, WYNIKAJĄCE Z MOJEJ POSŁUGI BISKUPIEJ W KOŚCIELE KRAKOWSKIM."

JAN PAWEŁ II PODCZAS SPOTKANIA Z WIERNYMI W BIELSKU BIAŁEJ 22 MAJA 1995r.

W DNIACH 29 WRZEŚNIA – 1 PAŹDZIERNIKA 1978r. W PARAFII PW. OPATRZNOŚCI BOŻEJ W BIAŁEJ Z WIZYTACJĄ KANONICZNĄ PRZEBYWAŁ METROPOLITA KRAKOWSKI, KARDYNAŁ KAROL WOJTYŁA.

BYŁA TO JEGO OSTATNIA POSŁUGA DUSZPASTERSKA W POLSCE PRZED WYBOREM NA STOLICĘ ŚW. PIOTRA W RZYMIE.

W 3 ROCZNICĘ POBYTU OJCA ŚWIĘTEGO W NASZYM MIEŚCIE TABLICĘ UFUNDOWAŁA RADA MIEJSKA BIELSKA – BIAŁEJ 22 MAJA 1998r.

Cmentarz rzymskokatolicki w Białej – grób dziadka
 Karola Wojtyły (UAO).

MARJA WOJTYŁOWA z ZALEWSKICH
 *1.2.1861 – † 6.10.1917
 MACIEJ WOJTYŁA * 1.2.1852 – † 23.9.1923
 DZIADEK OJCA ŚW. JANA PAWŁA II
 Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie.

Zamek Sułkowskich (UAO).

Kamień Papięski przy Zamku Sułkowskich (UAO).
OJCIEC ŚWIĘTY JAN PAWEŁ II UDZIELIŁ Z TEGO MIEJSCA BŁOGOSŁAWIENSTWA NASZEMU MIASTU W DNIU 22 MAJA A.D. 1995

Kuria Biskupia w BIELSKU-BIAŁEJ (UAO).

Kamień Papięski przy Kurii Biskupiej (UAO).
OJCIEC ŚWIĘTY JAN PAWEŁ II SPOTKAŁ SIĘ W TYM MIEJSCU Z MIESZKAŃCAMI MIASTA BIELSKA-BIAŁEJ 22 MAJA A.D. 1995

Dawny Szpital Miejski w Bielsku-Białej (UAO).

Tablica o dr Edmundzie Wojtyły (UAO).
PAMIĘCI DR. MED. EDMUNDA WOJTYŁY 1906-1932
WYBITNEGO, OFIARNEGO LEKARZA, SEKUNDARIUSZA POWSZECHNEGO SZPITALA MIEJSKIEGO W BIELSKU
DR EDMUND WOJTYŁA BYŁ STARSZYM BRATEM I OPIEKUNEM KAROLA WOJTYŁY PAPIEŻA JANA PAWŁA II
RADNI RADY MIEJSKIEJ W BIELSKU-BIAŁEJ 22 MAJ 1993

Beskidzkie Centrum Onkologii (UAO).
BESKIDZKIE CENTRUM ONKOLOGII – SZPITAL MIEJSKI im. Jana Pawła II w Bielsku Białej

*Tekst: Urszula i Andrzej Omylińscy
 Fotografie: Urszula i Andrzej Omylińscy,
 Stanisław Waluś*

Noc Miłości

Zapada zmierzch
Niebo pociemniało
Odświętny blask
ogarnia ziemię
Cicho...
Słysząc tylko śpiew aniołów
Białe stoły lśnią.
Choinki płoną.
Serca czyste oczekują
Gdy nad Betlejem światłość błysnie
do domów zawita miłość
To czas dzielenia się opłatkiem białym
Ta kruszyna mała
zmienia ludzkie oblicza
otwierają się spragnione serca
gasną waśnie
słabną zachmurzone myśli
w dal odchodzą urazy
Dłonie podaje sobie rodzina cała
napelniona pojednaniem
w ich oczach skrzą się łzy radosne
Wzrasta świat w zachwyceniu świętym
Trwa... czas Bożych Łask...
Gloria... Gloria...
Urszula Omylińska

Diecezjalne Sanktuarium Matki Bożej Dobrej Drogi w Gliwicach

Wprowadzenie

Od początku 2020 roku w dodatku do Gościa Niedzielnego „Gość Gliwicki” ukazywały się materiały dotyczące życia parafii Matki Boskiej Kochawińskiej w Gliwicach i przygotowań do ustanowienia naszego kościoła diecezjalnym sanktuarium. Oficjalne ustanowienie sanktuarium miało się odbyć 10 maja, w odpust Matki Boskiej Kochawińskiej. Pandemia spowodowała opóźnienie wielu wydarzeń.

Do 2020 r. w diecezji gliwickiej były trzy sanktuaria:

1) Sanktuarium Matki Bożej w Lubecku (Rzymskokatolicka Parafia Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Lubecku). Sanktuarium znajduje się w miejscowości Lubecko w gminie Kochanowice, w powiecie lublinieckim. Dekretem z 14 VIII 1994 r. kościół w Lubecku został ustanowiony sanktuarium i było to pierwsze sanktuarium Maryjne na terenie nowej Diecezji gliwickiej.

2) Sanktuarium Matki Boskiej Pokornej w Rudach (Rzymskokatolicka Parafia Wniebowzięcia

Najświętszej Maryi Panny w Rudach). Sanktuarium znajduje się w miejscowości Rudy w gminie Kuźnia Raciborska, w powiecie raciborskim. 28 V 1995 r. pocysterski kościół w Rudach stał się Diecezjalnym Sanktuarium Maryjnym, natomiast 14 VI 2009 r. kościół został wyniesiony do rangi bazyliki mniejszej.

3) Sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Gliwicach (Rzymskokatolicka Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Gliwicach – ojcowie redemptoryści, ul. Daszyńskiego 2) zostało ustanowione 27 VI 2015 r.

Niżej opiszę tylko niektóre wydarzenia związane z życiem naszej parafii, jubileuszem XXV-lecia jej ustanowienia oraz z nowym sanktuarium w diecezji gliwickiej. O Kole Rodziny Radia Maryja napisaliśmy w Dłatego nr 10 (346) z 31 X 2020 na str. 18-23, a o Różańcu do Granic Nieba na str. 18.

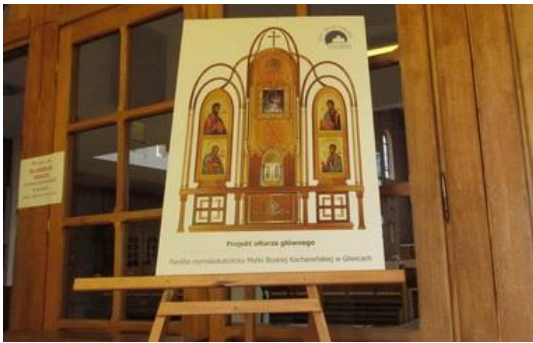

Napis na frontonie kościoła: O MATER DEI ELECTA ESTO NOBIS VIA RECTA (O Matko przez Boga wybrana, bądź nam prostą drogą do Pana – napis po łacinie jest na obrazie, który przybył do nas z Kochawiny.) (11 V 2020 r.).

Nowy ołtarz

Dotychczasowy ołtarz z ikonami ewangelistów do nowego ołtarza (10 V 2020).

Projekt ołtarza głównego. Parafia rzymskokatolicka Matki Boskiej Kochawińskiej w Gliwicach (11 V 2020).

Ikony ewangelistów (11 V 2020). Napisała je Jolanta Świątkiewicz ze Śląskiej Szkoły Ikonograficznej.

Nowy ołtarz – adoracja Najświętszego Sakramentu. Obraz MB Kochawińskiej jeszcze na stojaku na prawo od ołtarza (18 V 2020 – 19.48). Autorem ołtarza jest Paweł Kalina z Nowego Sącza, drewniana konstrukcja wykonał Tadeusz Jarzębak, stolarz z Piwnicznej, a snycerkę Kotarbowie – rodzina artystów z Piwnicznej.

Obraz MB Kochawińskiej w ołtarzu – Msza św. (30 V 2020, 7.08).

Majowe konferencje o. Roberta Wiecka SJ

Szóstego, siódmego i ósmego maja 2020 r. nasz Proboszcz wygłosił w dolnym kościele trzy konferencje. Rozpoczęły się o godz. 20.00 i tematyka była następująca: Pobożność maryjna, Różańcowy oręż i obrona, Maryjność i patriotyzm.

Plakat w gablotce parafialnej.

Pobożność maryjna

Ojciec Robert Więcek na wstępie przypomniał, że rozpoczął się maj, najpiękniejszy miesiąc w polskim Kościele, a Polska jest znana z pobożności maryjnej (sanktuaria maryjne, pielgrzymki, litanie loretańska, ...). Czy wyobrażamy sobie patrzeć na Jezusa Chrystusa nie patrząc na Jego Matkę, Maryję? – zapytał o. Robert Więcek. Może dlatego tak się atakuje pobożność maryjną, deprecjonuje się ją, naśmiewa wręcz, bo dzisiejszy świat dopuszcza i preferuje jako normalną możliwość rozdzielnia tego, co nierozdzielne – miłości matki do dziecka, relacji syna do matki, córki do matki. Pobożność maryjna niewygodną jest dla ludzi żyjących bez wartości, zawieszonych w próżni, budujących na piasku.

Dalej przypomniał, że autentyczna pobożność nie zamyka w sobie, nie izoluje człowieka od bliźniego i od całego świata, a dar pobożności to także życie w prawdzie. Czyż nie sam Pan Jezus wskazuje nam na Nią i to w jakże ważnym momencie swojego życia gdy umiera na Krzyżu? Krótko i wyraźnie pokazuje nam Maryję, bo na Nią spogląda: „Oto syn Twój!”, a potem, zwracając się do „uczni, którego miłował” (a który reprezentuje całą wspólnotę Kościoła) wskazuje jeszcze raz na Matkę: „Oto Matka twoja!”. Wsluchując się w historie ludzi, którzy szukają Boga nie spotkałem jeszcze takiej, w której ważne miejsce nie zajęłaby Maryja, Matka Pana Jezusa i nasza Matka. Wystarczy wspomnieć świętych, w których pobożność maryjna rozkwitała z dnia na dzień, czy takie postacie jak kardynał Wyszyński, papież Jan Paweł II.

Niech tegoroczny miesiąc maj będzie wpatrywaniem się w Matkę Pana, bo Ona wskaże nam Syna. Dla Matki Pana jesteśmy najdroższymi dziećmi. Zabierzmy naszą Matkę do siebie! – zakończył o. Robert Więcek.

Różańcowy oręż i obrona

Na początku konferencji o. Robert Więcek przypomniał słowa kard. Augusta Hlonda: „zwycięstwo przyjdzie przez Maryję” i papieża Pawła VI podczas homilii wygłoszonej 24 kwietnia 1979 r.: „jeśli chcemy być chrześcijanami, musimy być maryjni”. Nieraz słyszy się, że modlitwa różańcowa to wielomówstwo, paplanina, klepanie różańca... Ile jest nienawiści wobec osób modlących się na różańcu, naśmiewania się.

Dalej ojciec Proboszcz przytoczył słowa papieży o różańcu. Leon XIII uważał, że „rózaniec daje łatwy sposób wnikania w główne tajemnice wiary chrześcijańskiej i wyciśnięcia ich w naszej pamięci”. Benedykt XV nazwał różaniec „słodką modlitwą [...] odmawianą zarazem na głos i w sercu”, a Pius XII powiedział, że różaniec to „streszczenie całej Ewangelii, rozważanie tajemnic Pana, wieczorna ofiara, bukiet róż, hymn pochwalny, modlitwa rodzinna, esencja życia chrześcijańskiego, pewna gwarancja łask niebieskich i wyczekiwanego zbawienia”.

Jan XXIII przywołał piękną definicję Piusa V: „Różaniec bowiem, jak wszyscy wiemy, jest wspaniałym środkiem modlitwy, stanowiącym koronę mistyczną – w której modlitwy Ojciec nasz, Zdrowaś Mario i Chwała Ojcu łączą się z rozważaniem najwznioślejszych tajemnic naszej wiary, co sprawia, że dramat Wcielenia i Odkupienia Pana Naszego staje przed umysłem w wielu obrazach”.

Paweł VI w adhortacji *Marialis cultus* z 1974 r. stwierdził, że różaniec jest „wyborną częścią” i „integralną częścią kultu chrześcijańskiego”.

Potem o. Robert Więcek przytoczył fragmenty wypowiedzi Jana Pawła I, Jana Pawła II (który w liście apostolskim *Rosarium Virginis Mariae* z 2002 r. uzupełnił modlitwę różańcową opcjonalnymi tajemnicami światła), Benedykta XVI i Franciszka.

Na koniec ojciec Proboszcz przytoczył słowa św. Jana Pawła II wypowiedziane w USA w 1976 roku: „Znajdujemy się dzisiaj w obliczu największej w historii konfrontacji, z jaką ludzkość kiedykolwiek miała do czynienia. Nie sądzę, aby wspólnota chrześcijańska w pełni to pojmowała. Stoimy teraz w obliczu ostatecznej walki między Kościołem a antykościołem, między Ewangelią, a antyewangelią”.

Maryjność i patriotyzm

Trzecia konferencję o. Robert Więcek rozpoczął mottem z Jana Pawła II: „Nie chcecie Ojczyzny, która was nic nie kosztuje”.

Powiedział, że patriotyzm, czyli miłość ojczyzny stanowi cnotę moralną. Jego podstawową cechą jest dbałość o szeroko pojęte dobro ojczyzny, dobro wspólne. Oprócz tej podstawowej cechy patriotyzm posiada znamiona cnót religijności i sprawiedliwości. Cechy cnoty religijności obecne w patriotyzmie to miłość i cześć. Obowiązuje one w pierwszym rzędzie w stosunku do Boga. Bóg jednak, pozwalając stworzeniom uczestniczyć w swym działaniu przyczynowym, czyni je przez to jakby przedmiotem kultu. Dotyczy to przede wszystkim rodziców i ojczyzny. Dlatego z woli Bożej ojczyźnie należy się miłość i cześć. Ponadto ojczyzna jest pośrednio źródłem i środowiskiem życia materialnego i duchowego, spełnia ona rolę matki dającej życie, dlatego ze sprawiedliwości należy się jej miłość, troska o jej dobro i szacunek względem niej.

Ojczyzna łączy się i z ojcem i z matką. Pisał o tym św. Jan Paweł II w swojej ostatniej książce „Pamięć i tożsamość”. Ojczyzna to najpierw ojcowizna – czyli te dobra, które otrzymaliśmy po ojcu. Jest dziedzictwem, które dotyczy ziemi, pewnego określonego terytorium, ale także dóbr duchowych, zasobów kultury. Jednocześnie to słowo, będąc rodzajem żeńskiego, wskazuje na matkę...

Następnie wymienił Matki: MB Częstochowska – Królowa Polski, MB Ostrobramska, MB Dobrej Drogi, MB z Guadalupe, MB z Medjugorie, MB z Fatimy, MB z Lourdes...

Dalej o. Proboszcz przytoczył słowa kard. Stefana Wyszyńskiego: „Mój ojciec z upodobaniem jeździł na Jasną Górę, a moja matka do Ostrej Bramy. (...) Oboje odznaczali się głęboką czcią i miłością do Matki Najświętszej i jeżeli co na ten temat ich różniło – to wieczny dialog, która Matka Boża jest skuteczniejsza: czy ta, co w Ostrej świeci Bramie, czy ta, co Jasnej broni Częstochowy...”.

Zacytował też słowa Jana Pawła II: „Ojczyzna jest naszą matką ziemską. Polska jest matką szczególną. Nielatwe są jej dzieje, zwłaszcza na przestrzeni ostatnich stuleci. Jest matką, która wiele przecierpiała i wciąż na nowo cierpi. Dlatego też ma prawo do miłości szczególnej”. Potem o. Robert Więcek zadał pytanie: jak matka uczy patriotyzmu? I wymienił trzy sposoby:

- modlitwa (sama się modli, uczy i goni do modlitwy),
- ciężka, pokorna praca,

– wpajając porządek.

Przypomniał, że w Gliwicach czcimy Matkę Bożą Dobrej Drogi, która nas prowadzi prostą drogą do Ojca, do ojcowizny, do ojczyzny, do nieba. Niebo, zbawienie jest naszym ostatecznym celem. Na zakończenie nawiązał do słów abpa Marka Jędraszewskiego: „im bardziej jesteśmy przejęci tym ostatecznym celem, tym większy i bardziej święty nasz obowiązek, by kochać tę naszą Ojczyznę. I na odwrót”.

Notował Stanisław Waluś

Wystawa o obrazie Matki Boskiej Kochawińskiej

Wystawę przygotowała Katarzyna Uniowska z Barbarą Skrzeczek. Korzystały z materiałów do książki „Matka dobrej drogi” śp. o. Stanisława Kielba, byłego proboszcza parafii. Lucjan Miozga udostępnił skany wywiadów z osobami, które opuściły Kochawinę w 1944 roku i książkę ks. M. Czermińskiego „Kochawina”, napisaną w 1912 r., która jest jednym z najlepszych źródeł informacji o historii ikony. Więcej w artykule Klaudii Cwołek „Droga ze Wschodu do Gliwic” w Gościu Niedzielnym, nr 20, rok XCVII, 17 V 2020, Gość Gliwicki s. VIII.

Wystawa na balkonie kościoła (21 V 2020).

Droga obrazu: Kochawina (Hnizdyczów) 1646-1944, Stara wieś 1944-1965, Kraków 1965-1974, Gliwice – Kościół św. Bartłomieja 1974-1994, Gliwice – Sanktuarium Matki Boskiej Kochawińskiej od 1994 r. (21 V 2020).

Procesja w oktawie Bożego Ciała

Czwartek 18 VI 2020.

Pożegnanie naszego Proboszcza – 19 lipca 2020 r.

W niedzielę 19 lipca 2020 r. podczas Mszy św. o 12.30 Żywy Różaniec w parafii Matki Boskiej Kochawińskiej w Gliwicach żegnał proboszcza o. Roberta Więcka SJ. W naszej parafii Żywy Różaniec obejmuje jedenaście róż żeńskich i dwie męskie. Każda z nich liczy 20 członków – tyle ile jest obecnie tajemnic Różańca.

Św. Jan Paweł II Wielki dodał do Różańca czwartą część: tajemnice światła. W związku z tym Paweł Karkocha, mój znajomy i zelator męskiej róży różańcowej zapytał mnie, czy nie włączyłbym się do Żywego Różańca. Odpowiedziałem pozytywnie i codziennie odmawiam jedną, wylosowaną tajemnicę, uczestniczę w comiesięcznych zmianach tajemnic w pierwszą niedzielę miesiąca i w miarę możliwości modłę się z moją różą w kościele według harmonogramu. W kościele odmawiana jest jedna część Różańca przed Mszą św. o 18.00. Naszym opiekunem jest ks. dr Mieczysław Kożuch SJ.

Od lewej: proboszcz parafii o. Robert Więcek SJ, ks. dr Mieczysław Kożuch SJ (w informatorze Nauka Polska; klasyfikacje KBN: nauki filozoficzne, specjalności: filozofia człowieka), ks. prof. dr hab. Stanisław Jan Rabiej (w informatorze Nauka Polska; klasyfikacje KBN: nauki teologiczne, specjalności: ekumenizm, teologia dogmatyczna).

Przewodnicząca Róż Różańcowych Anna Czyżeniewska odczytuje tekst podziękowania.

Kazimiera Ziętek wręczyła Ojcu Proboszczowi kwiaty. Od lewej: Anna Czyżeniewska, Bogusław Krajewski, Teresa Leszczyńska, Kazimiera Ziętek, o. Robert Więcek SJ.

Wieczór autorski o. Roberta Więcka

W sobotę 8 sierpnia 2020 r. w dolnym kościele parafii Matki Boskiej Kochawińskiej w Gliwicach odbyło się spotkanie autorskie naszego proboszcza o. Roberta Więcka SJ. Zaprezentowano dwie książki; jedna pisana prozą zawierająca rozważania związane ze zwiastowaniem (Łk 1, 26-38), w drugiej zapisane były wiersze.

Robert Więcek SJ: Impresje ZWIASTOWANIA, D&D, Gliwice 2020.

Robert Więcek SJ: Niech MAJ trwa dla nas ZAWSZE. Litania Loretańska mojej drogi, D&D, Gliwice 2020.

Każde dwie kolejne strony pierwszej książki zawierają po prawej stronie margines z tekstem Ewangelii Łk 1, 26-38. Pozwala to nie tylko na czytanie tego, co napisał Autor, ale i na własne rozważania tekstu o Zwiastowaniu. Czytelnik nie musi sięgać do egzemplarza Pisma Świętego.

Z IV strony okładki obu książek:

o. Robert Więcek jezuita od 29 lat, urodzony w Wielkopolsce; ukończył studia filozoficzne w Krakowie i teologiczne w Poznaniu i Rzymie; duszpasterz akademicki w Rzymie, Jassach (Rumunia), Nowym Sączu i Gliwicach; duszpasterz polonijny w Atenach, a obecnie proboszcz w parafii Matki Boskiej Kochawińskiej i dyrektor Centrum THEOTOKOS w Gliwicach; rekollekjonista i kierownik duchowy; prowadzi tzw. „pięciominutowki” – komentarz codzienny do liturgii słowa. www.robertwiecek.pl

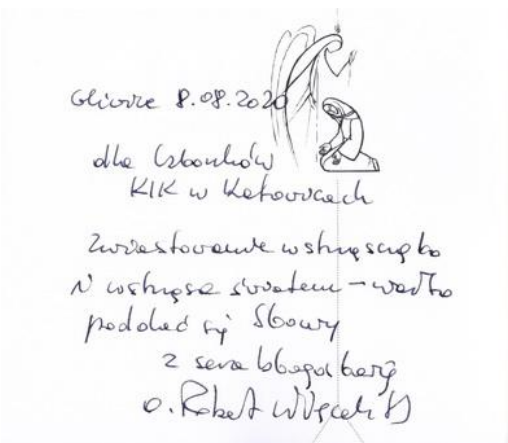
Spotkanie prowadziła Łucja Grekowicz. W pewnym momencie powiedziała, że teraz autor dwóch ostatnich książek otrzyma prezenty – usłyszy swoje wiersze odczytane przez panie z naszej parafii. Prosiła od najmłodszych kobiet do pań w starszym wieku: ..., Danusiu, pani Aniu, pani Zosiu, pani Tereso. Każda z pań po przeczytaniu wiersza brała białą różę i przenosiła do flakonu – powstał w ten sposób bukiet liczący kilkanaście róż. Potem lektorki zostały poproszone do wspólnego zdjęcia.

Od lewej: Łucja Grekowicz, panie lektorki i o. Robert Więcek (zdjęcie ze strony internetowej parafii MB Kochawińskiej).

Po spotkaniu można było poprosić Autora książek o ich podpisywanie. O. Robert Więcek SJ wpisywał indywidualne dedykacje i trzeba było cierpliwie czekać na swoją kolejkę.

Poprosiłem o wpis dla nieobecnej Małżonki w książce z poezją i dla członków KIK w Katowicach w książce z tekstami nawiązującymi do Łk 1, 26-38.

Dedykacja dla członków KIK w Katowicach (str. 1):
Gliwice 8.08.2020

dla Członków KIK w Katowicach

Zwiastowanie wstrząsnęło i wstrząsa światem – warto poddać się Słowu

z serca błogosławię
o. Robert Więcek SJ

Pożegnanie naszego Proboszcza – 12 sierpnia 2020 r.

W środę 12 sierpnia 2020 r. o. Roberta Wiecka SJ żegnały Róże Różańcowe (modlące się za dzieci, małżonków, wnuków, kapłanów i za dusze czyścowe) oraz Apostolat Modlitwy za Kapłanów „Margaretka”.

Dar dla ojca proboszcza Roberta Więcka – drzewko oliwne. Na serduszkach wypisane są imiona wszystkich osób modlących się w osiemnastu Margaretkach za Ojca Roberta. Każda Margaretka liczy 7 osób i w ten sposób uczestnik modli się w jednym z siedmiu dni tygodnia.

Animatorka Róż Różańcowych i Margarettek Ewa Olszak-Biel czyta podziękowanie Ojcu Robertowi (pierwszy od prawej).

Treść podziękowania i życzeń:

„Dobro to jedyna rzecz, która się mnoży kiedy się ją dzieli.

Wielebny Ojciec Robercie!

W imieniu członków Róż Różańcowych i Apostolatu Margaretka składamy Ci najserdeczniejsze podziękowania za VIII-letnią pracę duszpasterską w naszej Parafii Matki Boskiej Kochawińskiej. Dziękujemy Dobremu Bogu, że na te kilka lat połączył losy naszej wspólnoty parafialnej i Twoje.

Trudno nam wyrazić słowami wdzięczność za całe dobro, które stało się naszym udziałem dzięki Tobie.

Twoja szczerą wiarą i Zawierzenie Mateńce Bożej każdego dzieła dało niesamowite owoce. Kilka lat temu wydawało się nieprawdopodobne, że nasza parafia może się tak zmienić. Dziękujemy za to jak wypiękniął budynek kościoła. Dziękujemy za czwarte w naszej diecezji Sanktuarium Maryjne – Matki Boskiej Dobrej Drogi, za relikwie świętych, za ołtarz z tabernakulum.

Dziękujemy za uruchomienie dla nabożeństw dolnego kościoła, za nabożeństwa fatimskie i za wiele innych inicjatyw duszpasterskich. Szczególnie dziękujemy Ci za zmiany w sensie duchowym: za adoracje Najświętszego Sakramentu, wieczory uwielbienia, rekolekcje, wszystkie wspólnoty działające przy parafii, Jerycho Różańcowe, nocne czuwania i oczywiście Róże Różańcowe i Apostolat Margaretka.

Dziękujemy Ci również za Twoją otwartość na drugiego człowieka, uśmiech, dobre i jak trzeba było i złe słowo i troskę. Za wzór miłości bliźniego, oraz prawdziwe zaangażowanie w życie naszej wspólnoty. Za to, że każdy z nas mógł zwrócić się do Ciebie z prośbą o radę i pomoc.

Ojciec, ofiarujemy Ci w darze, też to drzewko oliwne, które ma wyjątkowe korzenie, które są najważniejszą częścią oliwki i Ty jesteś jednym z takich korzeni i nim pozostaniesz, czy będziesz tutaj czy parę kilometrów dalej. Oliwka wydaje też owoce, które razem z systemem korzeniowym w życiu duchowym symbolizują wszystko, co najszlachetniejsze: świętość, wieczność, pokój, błogosławieństwo, czystość, stałość, płodność, współczucie, zwycięstwo, pracę nad sobą, chwałę, honor, dumę, wolność, przebaczenia, pojednania, bezpieczeństwo, prawdę, sprawiedliwość, mądrość, rozum, oczyszczenie i Miłosierdzie Boże.

Ojciec, ta symbolika, to są nasze życzenia dla Ciebie załączone na karteczkach i przywiązane do gałązek oliwnych. Pamiętaj, że wokół tej oliwki kwitną Margaretki i Róże, niech ich zapach Ci przypomina o tym, że każdego dnia o Tobie myślimy i pamiętamy w codziennej naszej modlitwie, i to aż do końca życia.

Nasze imiona – płatków Twoich Margarettek są wypisane na serduszkach, które też są przywiązane do gałązek oliwnych, z prośbą, abyś też o nas pamiętał w modlitwie.

Ojciec Proboszczu, na dalszą posługę kapłańską życzymy Ci światła Ducha Świętego i matczynej opieki Matki Dobrej Drogi, niech Cię ochrania i prowadzi.

Tego wszystkiego życzą:

Członkowie Apostolatu Margaretka oraz Róż Różańcowych modlących się za kapłanów i powołania kapłańskie na całym świecie, Róż Różańcowych rodziców modlących się za dzieci, Róż Różańcowych modlących się za zmarłych i dusze Czyścicow, Róż Różańcowych żon modlących się za mężów, Róż Różańcowych mężów modlących się za żony i Róż Różańcowych dziadków modlących się za wnuki.

Szczęście Boże”.

Nabożeństwo Fatimskie – 13 sierpnia 2020 r.

Nabożeństwa Fatimskie zaczynają się w maju, a kończą w październiku. Na początku sprawowana jest Msza św., potem odmawiana jest jedna część różańca. Przed ostatnią dziesiątką Ojciec Proboszcz zachęca wiernych, aby, kto może, odmawiać tę dziesiątkę mając wzniesione ręce. Wiele osób odmawia w ten sposób. Po różańcu wychodzimy na procesję wokół kościoła i wracamy do świątyni.

Komunia podczas Mszy św. Środkiem podchodzą przyjmujący do ust, po bokach – przyjmujący na rękę.

Procesja wokół kościoła – figurę niosą mężczyźni.

Procesja wokół kościoła – figurę niosą kobiety – prowadzi o. proboszcz Robert Więcek S.

Ave, ave, ave, Maryja!

Ustanowienie Diecezjalnego Sanktuarium Matki Bożej Dobrej Drogi

Uroczystość odbyła się w środę 26 sierpnia 2020 r. w święto Najświętszej Marii Panny Częstochowskiej. 26 sierpnia 1994 r. powstała parafia Matki Boskiej Kochawińskiej po wydzieleniu z parafii św. Bartłomieja w Gliwicach. Dzisiejszy dzień zakończył roczne obchody XXV-lecia powstania naszej parafii. Uroczystość rozpoczęła

się o godz. 17.00 nowenną ku czci Matki Boskiej Kochawińskiej, którą prowadził o. Mieczysław Kozuch SJ.

Uroczysta Eucharystia rozpoczęła się o godz. 18.00. Słowa powitania wygłosił o. Robert Więcek SJ, proboszcz naszej parafii. Potem został poświęcony nowy ołtarz z obrazem Matki Boskiej Kochawińskiej. Ołtarz ten został ofiarowany jako wotum wdzięczności parafian za 25 lat istnienia naszej parafii. Po akcie pokuty kanclerz Kurii Gliwickiej ks. Sebastian Wiśniewski odczytał dekret biskupa gliwickiego Jana Kopca o ustanowieniu sanktuarium.

JAN KOPIEC BISKUP GLIWICKI

Nr 1069/20/L

DEKRET

Mając na uwadze prośbę Przewielebnego Ojca Prowincjała Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego, Nr 281/2018 z dnia 30 listopada 2018 r., o ustanowienie sanktuarium diecezjalnego przy klasztorze Ojców Jezuitów w Gliwicach, zgodnie z dyspozycją kan. 1230 w łączności z kan. 1232-1234 Kodeksu Prawa Kanonicznego, z dniem 26 sierpnia 2020 roku **ustanawiam** kościół pw. Matki Boskiej Kochawińskiej w Gliwicach.

DIECEZJALNYM SANKTUARIUM MATKI BOŻEJ DOBREJ DROGI

Niech Matka Boża będzie Pośredniczką łask dla wszystkich, którzy się tu do Niej modlitewnie uciekać będą.

Wszystkim wiernym, pielgrzymującym do tego sanktuarium maryjnego diecezji gliwickiej, upraszam obfitości łask Bożych oraz udzielam pasterskiego błogosławieństwa: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Gliwice, dnia 13 sierpnia 2020 roku

† Jan Kopic
Biskup Gliwicki

Ks. Sebastian Wiśniewski
Kanclerz

Ojciec Proboszcz Robert Więcek SJ podniósł otrzymany dekret i pokazał go wiernym. Uczestnicy Mszy św. powitali go oklaskami. Po czytaniach (Prz 8,22-35; Ga 4,4-7; J 2,1-11) wysłuchaliśmy homilii księdza biskupa Jana Kopca.

Homilię głosi ordynariusz bp. Jan Kopic.

Na początku ks. Biskup podziękował dobremu Panu, który doprowadził nas do tego dnia. Powiedział, że sanktuarium jest znakiem szczególnej obecności Boga, i w naszej ojczyźnie mamy wiele takich miejsc, zwłaszcza miejsc związanych z Matką Bożą. Przedstawił historię obrazu i wyraził życzenie, aby to sanktuarium tętniło prawdziwą wiarą i silnym oddziaływaniem na nasze świadczanie o Jezusie Chrystusie.

Druhny Skautów Europy (z proporcem) często uczestniczą w uroczystych Mszach św.

Dar ołtarza składa małżeństwo z czwórką dzieci.

Na zakończenie Mszy św. słowa wdzięczności wyraził ojciec prowincjał Prowincji Polski Południowej Jarosław Paszyński SJ. Powiedział, że ta Eucharystia jest zarówno podziękowaniem za 25 lat istnienia parafii, jak i za ustanowienie naszego kościoła Sanktuarium. Skierował je zarówno do parafian, do Księdza Biskupa, jak i do tych, którzy uroczystość przygotowali. Podziękowanie ks. Biskupowi za ustanowienie sanktuarium złożyli w imieniu parafian Anna Czyżeniowska i Józef Uniowski.

Wieczorem w kościele, który został w tym dniu sanktuarium, o godz. 21.00 ojciec proboszcz Robert Więcek SJ poprowadził Apel Jasnogórski i potem wysłuchaliśmy koncertu „Na srebrne gody” W.A. Mozarta. Była to Msza C-dur „Koronacyjna”, KW 317. Po koncercie, przy dźwięku fanfar obraz został zasłonięty.

Na fotografii poniżej pierwsze zasłanianie obrazu Matki Bożej Dobrej Drogi w ustanowionym 26 VIII 2020 r. Diecezjalnym Sanktuarium Matki Bożej Dobrej Drogi (godz. 21.47). Obecnie przez cały dzień obraz jest osłonięty – od Mszy św. o 7.00 do końca adoracji o 20.00.

Wizytacja kanoniczna i bierzmowanie

We wtorek 22 września 2020 r. nasza parafia przeżywała wizytację kanoniczną biskupa pomocniczego diecezji gliwickiej Andrzeja Iwaneckiego. W tym dniu młodzież naszej parafii przyjęła sakrament bierzmowania. W imieniu rady parafialnej witałem Ks. Biskupa przedstawiając dokonania parafii w sferze materialnej. Potem ojciec proboszcz Łukasz Dębiński przedstawiał sprawy duszpasterskie. Mój tekst:

„Ekscelencjo, czcigodny Księżę Biskupie!

Witamy Cię serdecznie w naszej parafii. 6 lat temu była u nas ostatnia wizytacja kanoniczna i te lata to były lata Boże, dobre, obfite w Jego błogosławieństwo i działanie.

Pragniemy witając naszego Księdza Biskupa przywołać dwa wydarzenia:

pierwsze to konsekracja naszej świątyni, której dokonał nasz Ks. Biskup Ordynariusz Jan Kopec 30 listopada 2014 roku,

drugie wydarzenie to obchody XXV-lecia parafii, która została erygowana przez biskupa gliwickiego Jana Wieczorka 26 sierpnia 1994 roku. Obchody XXV-lecia to był rok świętowania, a głównym wydarzeniem było poświęcenie nowego ołtarza – wotum wdzięczności i ogłoszenie tego miejsca Diecezjalnym Sanktuarium Matki Bożej Dobrej Drogi. Dokonał tego 26 sierpnia 2020 roku nasz Ordynariusz. Zarówno do konsekracji jak i do jubileuszu przygotowaliśmy się z pokorą, jak również z wielkodusznością i hojnością, jak to powtarzał św. Ignacy Loyola, Założyciel Towarzystwa Jezusowego.

Założyliśmy witraże przedstawiające świętych Polaków i jezuitów i wnieśliśmy do kościoła parafialnego ich Relikwie. W ten sposób są z nami św. Ignacy Loyola, św. Franciszek Ksawery i polscy jezuiti: św. Stanisław Kostka i św. Andrzej Bobola. Jest z nami św. Jan Paweł II Wielki, św. Siostra Faustyna i bł. Michał Sopoćko. W ramach przygotowań do jubileuszu wprowadziliśmy figurę Matki Bożej z Fatimy, a także figurę św. Judy Tadeusza i św. ojca Pio. W trosce o ochronę duchową nad wejściami do kościoła ustawiliśmy witraże przedstawiające św. Michała Archanioła i medalik św. Benedykta. Odmalowaliśmy naszą świątynię i wymieniliśmy całe nagłośnienie, by lepiej było słyszeć słowo Boże.

Wielkim trwającym 5 lat przedsięwzięciem były prace związane z udostępnieniem dolnego kościoła – podjęliśmy ten trud i w tym roku dokończyliśmy tego dzieła. Jest on w pełni przygotowany do sprawowania Eucharystii i Sakramentu Pojednania.

Wszystko to zawdzięczamy zaangażowaniu i pracowitości naszego byłego proboszcza ojca Roberta Więcka oraz ofiarności i pracy wielu parafian. Odkrywamy z dnia na dzień, że Bóg jest z nami, że nam błogosławi, że nie na darmo dał nam naszą Matkę w cudownej Ikonie z Kochawiny.

Dla nas największym Darem i Łaską jest święta Eucharystia, możliwość uczestniczenia w niej i przyjmowania Ciała i Krwi Pańskiej – dlatego z pokorą prosimy Ciebie, nasz Czcigodny Pasterzu, o sprawowanie tej Eucharystii w naszej intencji, w intencji parafii i parafian. Prosimy także, abyś udzielił sakramentu bierzmowania Młodym z naszej wspólnoty, by umocnieni darem Ducha Świętego wchodzili w życie z mocą Bożą. Prosimy także o słowo Boże, o słowo umocnienia i pociechy na nasze czasy.”.

Święto Różańca – 9 – 10 X 2020 r.

Święto Różańca w naszej w naszej parafii stało się już tradycją. W tym roku odbywało się w piątek i sobotę (9 – 10 października). W 2018 r. co godzinę wyruszała grupa mężczyzn, aby odmawiać różaniec idąc ulicami stanowiącymi granicę Osiedla Kopernika. Kobiety modliły się w kościele. O godz. 22.00 w piątek 5 X w piątek mężczyzn wyruszyliśmy z różańcami w rękach, aby modlić się w intencjach mieszkańców naszego osiedla.

W zeszłym roku nasza trzyosobowa grupa wyruszyła w sobotę 5 października X 2019 r. o godz. 5.00.

W tym roku pierwsza grupa wyruszyła w piątek 9 października o godz. 19.00. Po modlitwie pod krzyżem misyjnym pożegnał ją Proboszcz Łukasz Dębiński SJ.

Przed kościołem – zdjęcie pobrane ze strony internetowej parafii MB Kochawińskiej.

W trasie – zdjęcie pobrane ze strony internetowej parafii MB Kochawińskiej.

Ja w dwuosobowej grupie wyruszyłem w piątek o godz. 23.00. Odmówiliśmy część bolesną, chwalebna i trzy tajemnice części radosnej Różańca Świętego. Szliśmy ulicami: Aleją Księdza Witoszka, Wielkiej Niedźwiedzicy, Perseusza, Oriona, Toszecką, Gajową, Pod Borem, Toszeczką, Harcerską, Księdza Norberta Bończyka, Toszeczką i Aleją Księdza Witoszka. Około godz. 24.00 byliśmy przed kościołem. Potem poszedłem do kościoła na adorację, którą prowadziły Róże Różańcowe i Apostolat Margaretka.

*Opracowanie Stanisław Waluś
Zdjęcia Stanisław Waluś i ze strony parafii*

Z bliskości w bliskość

Łukaszowe pięciominutówki
na sobotę 5 grudnia 2020

Tekst Ewangelii: **Mt 9,35-10,1.6-8**

Jezus obchodził wszystkie miasta i wioski. Nauczał w tamtejszych synagogach, głosił Ewangelię królestwa i leczył wszystkie choroby i wszystkie słabości. A widząc tłumy ludzi, litował się nad nimi, bo byli znękani i porzuceni, jak owce nie mające pasterza. Wtedy rzekł do swych uczniów: żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Wtedy przywołał do siebie dwunastu swoich uczniów i udzielił im władzy nad duchami nieczystymi, aby je wypędzali i leczyli wszystkie choroby i wszelkie słabości. Tych to Dwunastu wysłał Jezus, dając im następujące wskazania: Nie idźcie do pogan i nie wstępujcie do żadnego miasta samarytańskiego! Idźcie raczej do owiec, które poginęły z domu Izraela. Idźcie i głoscie: Bliskie już jest królestwo niebieskie. Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy! Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie!

– Bóg mogąc sobie poradzić samemu nie chce tak. Pragnie, by ludzie uwierzyli, że chce być Towarzyszem w ich wędrówce przez wszystkie miasta i wsie. Chce byśmy uwierzyli, że Go obchodzi nasze życie. On nie zniechęca się i nie męczy *nauczaniem* tam, gdzie jest na to miejsce. Uczy słowem i przykładem. Uczy życiem. Uczy nauki bliskości.

– Są dwie formy *nauczania*. Pierwsza to *głoszenie Ewangelii królestwa*, głoszenie *kerygmatu* tzn. podstawowych prawd wiary. Druga to leczenie chorób i słabości. Bo słowo w czyn przechodzi. To *nauczanie* świadczy o bliskości pasterza ze swoimi owcami, o Sercu, które bije dla człowieka. To jest miłosierdzie. Bliskość, która widzi znękanie i porzucenie. Gdy ucieka pasterz to owce są bezbronne. Rozchodzą się. Rozpierzchają.

– Zaproszeni jesteśmy do *tego samego* miłosierdzia. Widzieć i litować się nad braćmi i siostrami, nauczać w Jego imię, być *pośród ludzi*, między sobą. Uczeń Pana widzi jak On, słyszy jak On, odczuwa jak On. Jestem narzędziem w rękach Mistrza, które z dobrej i nieprzymuszonej woli podejmuje drogę upodobnienia się do Syna.

– Bóg potrzebuje naszego serca, by niosło pomoc. Tak wybrał. Wybrał wcielenie i narodzenie. Potrzebujących jest wielu. Pierwszym sposobem jest modlitwa. Uczeń *prosi Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na żniwo swoje*. To objaw pokory i stanięcia w prawdzie, to przeganianie precz demona samowystarczalności. Z tego jesteśmy obdarowywani wedle potrzeb. Tego nie da się otrzymać zaocznie. To kontynuacja powołania i odpowiedzi na Jego wołanie.

– Pośłani w dal, ale nie w siną dal! Mamy szukać tych, co poginęli spośród nas, spośród *swoich*. Przychodzi do swoich! Przychodzi, by być Emmanuelem. Poszukiwanie jest pokorne, bez fajerwerków: *Idźcie i głoscie: Bliskie już jest królestwo niebieskie*. Róbcie to samo, co Jezus. Słowa przechodzą w czyn – od *słowa* przechodzi do *Słowa*.

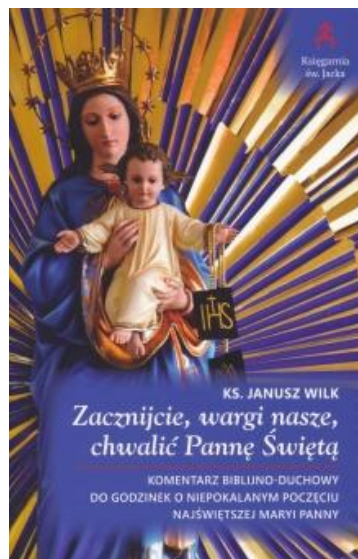
– Zaczynając od modlitwy, a potem przechodząc w czyny pamiętać trzeba, aby we wszystkim na pierwszym miejscu był Pan, sprawca wszystkiego. Pamiętaj, że otrzymałeś darmo, by tak samo dawać!

Zadanie: pomodlę się dziś za kogoś z moich trudnych bliskich...

o. Robert Więcek SJ

Warto przeczytać

Ks. Janusz Wilk: „Zacznijcie, wargi nasze, chwalić Pannę świętą Komentarz biblijno-duchowy do Godzinek o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny”

Podczas licznych pielgrzymek katowickiego KIK śpiewaliśmy *Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP*, a nasz kapelan ks. dr hab. Józef Kozyra, gdy był obecny, objaśniał nam odniesienie *Godzinek* do Pisma Świętego.

W przedmowie ks. dr hab. Józef Kozyra pisze, że

Godzinki łączą prostotę przekazu z głębią intelektualnej znajomości Biblii.

„*Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny*, to skrót całej Biblii, to zwięzły wykład historii zbawienia. Prawie każdy werset *Godzinek* jest nawiązaniem do Pisma Świętego. Książka ks. J. Wilka jest świetnym studium biblijnym. Maryja bowiem w *Godzinkach* pozwala nam poznawać Słowo Boże, które prowadzi do zbawienia. Tym Słowem, Logosem, jest Jej Syn, a zarazem Boży Syn, Jezus Chrystus”.

Cieszę się, że Księgarnia św. Jacka podjęła trud wydania tak potrzebnej i oczekiwanej książki. Książka liczy 140 stron i zawiera: Przedmowę, teksty *Godzinek* po łacinie i po polsku, komentarz biblijno-duchowy, Bibliografię, Indeks osobowy, Indeks tekstów biblijnych oraz ilustracje.

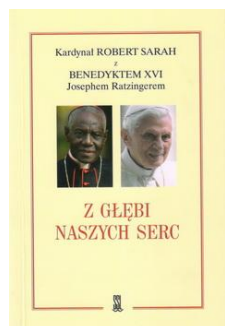
Książkę można kupić w księgarniach <https://ksj.pl/ksiegarnie/> lub zamówić przez Internet <https://sklep.ksj.pl/produkt/zacznijcie-wargi-nasze-chwalic-panne-swieta-komentarz-biblijno-duchowy-do-godzinek-o-niepokalanym-poczeciu-najswietszej-maryi-panny/>

Cena książki: 21,90 zł.

Książka ks. dr. hab. Janusza Wilka byłaby pięknym prezentem dla osób nam bliskich.

Antoni Winiarski

Warto przeczytać

Kardynał ROBERT SARAH
z
BENEDYKTEM XVI
Josephem Ratzingerem
Z GŁĘBI NASZYCH SERC

Opracowanie *Nicolas Diat*
Przełożyła *Agnieszka Kuryś*

Wydawnictwo Sióstr Loretanek
Warszawa 2020

Spis treści

Od wydawcy

„Czemu bojaźliwi jesteście?”

Wprowadzenie obu autorów

I Kapłaństwo katolickie

Benedykt XVI

II Umiłować do końca. Eklezjologiczne i pastorałne spojrzenie na celibat kapłański

Kardynał Robert Sarah

W cieniu Krzyża

Podsumowanie obu autorów

Z IV strony okładki

Burzliwe spory, które od wielu miesięcy wstrząsają Kościołem, skłoniły Benedykta XVI i kardynała Roberta Sarah do zabrania głosu. (...)

Dwaj autorzy odpowiadają sobie, uzupełniają się i wzajemnie inspirują. Przedstawiają doskonale przeprowadzoną argumentację, nie lękajcie się podjęcia dyskusji. Benedykt XVI i kardynał Robert Sarah poszli za porywem swoich serc. Ta książka to wydarzenie. Pod wieloma względami jest niepowtarzalna. I z pewnością przejdzie do historii.

Opracowanie Stanisław Waluś

Warto przeczytać i stosować w praktyce

Michael Mascolo
Klasyczne wychowanie.
8 nowoczesnych zasad
tradycyjnego wychowania

Wydawnictwo es pe
Kraków 2016

Patronat medialny: Przewodnik katolicki, Radio Warszawa, tolle.pl, Wychowawca.

Ze skrzydełka I strony okładki

(...) To obowiązkowa lektura dla rodziców, dziadków, wychowawców, opiekunów i psychologów dziecięcych!

Dr Dante Cicchetti, Institute of Child Development and Department of Psychiatry, University of Minnesota

Ze skrzydełka IV strony okładki

Książka Michaela Mascolo to powrót do normalności w dziedzinie wychowania. Autor rozprawia się z „nowoczesnymi” mitami, które mylą wychowanie z rozpieszczaniem, ze skupianiem uwagi wychowanka na nim samym, z zaniedbaniem moralności i dyscypliny czy z bezstresową samorealizacją. (...)

Ks. dr Marek Dziewiecki, wykładowca psychologii i pedagogiki, autor książki *Kochać i wymagać. Rozważania o wychowaniu*.

Z IV strony okładki

- Dzięki tej lekturze dowiesz się m.in.:
- W jaki sposób skutecznie komunikować się z dzieckiem;
- Dlaczego pochwały nie zawsze motywują;
- Czy istnieją sytuacje, w których kara jest nieunikniona;
- Jak rozwiązywać konflikty;
- Czego potrzebuje dziecko, by ukształtować w sobie zdrowe poczucie własnej wartości.

Opracował Stanisław Waluś

Wartościowe propozycje na św. Mikołaja lub prezent na święta Bożego Narodzenia: dla dzieci i ich rodziców lub wnuków i ich rodziców

Moja autostrada
do nieba
Carlo Acutis
i Eucharystia
Film dokumentalny
o życiu sługi Bożego
Carla Acutisa. Obecnie
już błogosławionego

Z balonu, który ma się wznieść wysoko w powietrze, trzeba wyrzucić balast. Tak samo dusza – aby mogła się wznieść do Nieba, musi się uwolnić także od drobnych ciężarów, jakimi są grzechy powszednie. Takie przemyślenia Carla na temat grzechu i spowiedzi przybliżyły go do Eucharystii, a ta była jego autostradą do nieba. Carlo był takim samym chłopcem jak wszyscy inni – można to usłyszeć od każdego, kto go znał. I na tym właśnie polegała jego wyjątkowość. Uczestniczył w życiu swojej dzielnicy, ściskając różaniec w ręce wyruszał codziennie na swym rowerze, żeby odkrywać

świat, dzielić się z innymi wszystkim co miał i pomagać tym, którzy tego potrzebowali.

Czas trwania: 50 minut.

Ks. Andrzej Zwoliński
Komórka. Wirtualne niewolnictwo

Wydawnictwo: Wejdzmy na Szczyt, 2019

Autor książki obnaża zdominowanie naszego życia przez telefony komórkowe, które dawno już przestały być tylko telefonami. To okna do

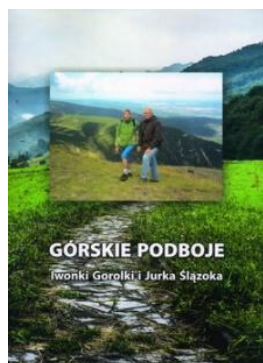
wirtualnego świata. Świata uzależniającego, destrukcyjnego i czasami bardzo niebezpiecznego. Świata, który oszukuje człowieka i wyjaławia. Autor pokazuje, jak człowiek zmienia się pod jego wpływem, jak cierpi, żyjąc w wirtualnej ułudzie i jak bardzo jest w tym wszystkim samotny. Na koniec zaprasza na smartfonowy *savoir-vivre*.

Andrzej Zwoliński – kapłan diecezji krakowskiej, profesor nauk teologicznych, socjolog, teolog i sektolog. Jest profesorem zwyczajnym Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. Napisał ponad 200 książek z zakresu teologii i socjologii, historii idei, katolickiej nauki społecznej, etyki życia gospodarczego, manipulacji społecznych i religioznawstwa.

Opracował Marek Smolik

Z myślą o wnukach

Niedawno otrzymałem od kolegi dwie książki wydane we własnym zakresie przez Iwonę i Jerzego Kuźników z myślą o wnukach. Z dr. inż. Jerzym Kuźnikiem pracowałem w Instytucie Automatyki Politechniki Śląskiej. Niżej przedstawiam krótko te dwie książki jako przykład utrwalania więzi międzypokoleniowej.

GÓRSKIE PODBOJE

Iwonki Gorolki
i Jurka Ślązoka

Luboń, maj 2020 rok

Spis treści

Wstęp
Karpaty
Sudety
Góry Świętokrzyskie
Zakończenie

Wstęp

Motyw gór występuje w literaturze u wielu pisarzy i poetów. Góry stanowią często symbol swobody, a górale przedstawiani są jako ludzie wolni. (...)

Jurek zakochał się w górach wcześniej niż we mnie! (...)

Nie można pominąć roku 1968 (sierpień), w którym to mój przyszły mąż z kolegą Kazikiem Krzakałą przeszli w ciągu dwóch tygodni całe Sudety od Świeradowa Zdroju do Stronia Śląskiego. Data pamiętna, bo było to tuż przed inwazją wojsk Układu Warszawskiego na Czechosłowację. Na oznakowanym szlaku pomiędzy Lubawką i Krzeszowem (w Górach Kruczych) rozłożył się duży obóz wojsk sowieckich. Gdy Jurek pokazał, że tu prowadzi szlak, żołdat pogroził kałasznikowem i musieli obchodzić „to towarzystwo” szerokim łukiem, lasem bez szlaku. Za kilka dni wojsko sowieckie wtargnęło do Czechosłowacji przez Bramę Lubawską. Podczas tej wędrówki spali oczywiście w schroniskach, ale śniadania i obiady-kolacje przygotowywali sobie sami na kuchence spirytusowej. Najczęściej na obiad była zupa z torebki oraz makaron z mieloną turystyczną, które to produkty na półkach razem z octem były na ogół dostępne. (...)

Bardzo lubiłam, gdy Jurek na szlakach śpiewał różne studenckie szlagiery. (...)

Marzenie o powrocie w te okolice spełni się, ponieważ w późniejszych latach będziemy często odwiedzać Brenną, także z dziećmi. (...)

Zakończenie

(...) Ale proponujemy naszym dzieciom, a szczególnie wnuczkom sprawdzić urok gór na własnej skórze. Szukajcie więc naszych śladów na pięknych górskich szlakach. Powodzenia!!! Muszę tylko dodać, że opisane powyżej wędrówki górskie odtwarzaliśmy wspólnie

Babi Iwonka i daduś Jurek

Zakochaliśmy się w Polsce.

Iwonka i Jurek

Luboń, październik 2020 r.

Spis treści

Wstęp
Województwo zachodniopomorskie
Województwo pomorskie
Województwo warmińsko-

mazurskie
Województwo podlaskie
Województwo lubuskie
Województwo wielkopolskie
Województwo kujawsko-pomorskie

Województwo mazowieckie
Województwo łódzkie
Województwo świętokrzyskie
Województwo lubelskie
Województwo dolnośląskie
Województwo opolskie
Województwo śląskie
Województwo małopolskie
Województwo podkarpackie
Spis fotografii

Wstęp

Ponadtyсяcioletnia historia Państwa Polskiego zachowała się przede wszystkim w architekturze zamkowej i sakralnej. Nie można też pominąć eleganckich pałaców, okazałych dworców, a także urokliwych zabytkowych starówek oraz ratuszy miejskich o różnych stylach. (...)

Warto zwiedzać Polskę! Nie tylko dlatego, że to nasz kraj pochodzenia, ale również z tego powodu, że można w nim zobaczyć wiele bezcennych zabytków, odczuć klimat większych miast i małych miasteczek, z których każde ma swoją ciekawą historię i interesujące osobliwości dotyczące różnych okresów czasowych.

Kończąc temat, z radością obserwujemy coraz większe zainteresowanie krajem nie tylko rodzimych turystów, ale także tych z zagranicy. I niech tak zostanie!

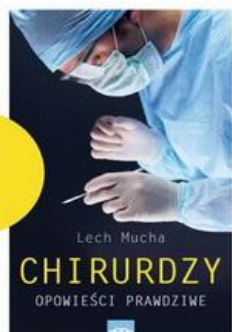
Uwagi odnośnie treści i sposobu opisu:

1. Ze stuprocentową pewnością można potwierdzić, że we wszystkich wymienionych miejscowościach byliśmy, z tym, że w ok. 1/45 z nich był tylko sam Jurek. (...)

7. Na końcu każdego rozdziału dotyczącego kolejnego województwa zamieściliśmy zdjęcia obiektów z tego województwa. Zdjęcia te nie są podpisane. Czytelnik może więc sam zgadnąć, co te zdjęcia przedstawiają. Jeżeli nie będzie chciał zgadywać, czy nie zgadnie, to może sięgnąć do spisu fotografii zamieszczonego na końcu.

Opracował Stanisław Waluś

Warto przeczytać

Lech Mucha
Chirurdzy. Opowieści prawdziwe
Wydawnictwo eSPe
Kraków 2018

Z IV strony okładki

Lech Mucha. Chirurg z wieloletnim stażem, w tej zupełnie niezwykłej książce postanowił podzielić się

z czytelnikami opowieściami z pierwszej linii frontu codziennej walki o życie i zdrowie pacjentów. (...) Książka – którą przekazujemy w ręce czytelników z przekonaniem, że jej lektura będzie naprawdę wciągająca – to również piękne świadectwo wiary i budzącej szacunek postawy lekarza, który otrzymany od Boga talent dzięki swej ciężkiej pracy codziennie pomnaża, z poświęceniem wprowadzając w życie słowa z Ewangelii św. Mateusza: „I wysłał ich, aby głosili królestwo Boże i uzdrawiali chorych”.

Lech Mucha – absolwent Śląskiej Akademii Medycznej, specjalista chirurgii ogólnej. Doświadczenie zawodowe zdobywał w szpitalach w Zabrze, Pyskowicach i Bytomiu. Poza salą operacyjną motocyklista, Głogier i publicysta dwutygodnika „Polska Niepodległa”. Od 25 lat szczęśliwy mąż, a także ojciec dwójki dorosłych już dzieci.

Opracował Stanisław Waluś

Warto przeczytać

Rajmund Pollak
Capo z licencją. Cena odwagi cywilnej

Editions Spotkania
Warszawa 2018

Z IV strony okładki

Capo z licencją. Cena odwagi cywilnej to wartka opowieść o początkach tzw. transformacji w Polsce. Wielka historia przeplata się z życiem codziennym, jego radościami i dramataми, a patos – z dużą dozą humoru. Pracownicy fabryki samochodów, doświadczeni przez komunę, zderzają się z rzeczywistością kapitalizmu reprezentowanego przez potężny koncern samochodowy przejmujący ich zakład. Rajmund Pollak jest rodowitym bielszczaninem, mgr. inż. mechanikiem. W przemyśle motoryzacyjnym przepracował 30 lat. Wydał dwie książki: Siła przebicia (Antyk 2000) i Polacy wyklęci z FSM za komuny i podczas włoskiej inwazji (Editions Spotkania 2016). (...)

Opracował Stanisław Waluś

Maseczka i odległość

Na początek historyjka sprzed 40 lat i rada pediatry sprzed 60 lat. Odwiedzałem znajomych w Katowicach. Drzwi otworzyła mi gospodyni w maseczce. Widząc moje zdziwienie wyjaśniła, że jest przeziębiona i nie chce zarazić swoich

małych dzieci. Była biologiem i to co robiła, robiła świadomie. Gdy byłem małym dzieckiem dr Twaróg – pediatra zalecał mamie, aby dzieci nie zbliżały się do gruźlika bliżej niż na dwa metry i aby była zachowana podobna odległość do osób obcych przychodzących do naszego domu w okresie jesiennym.

Kilka miesięcy temu rozmawiałem przed kioskiem z nauczycielką córki. W pewnym momencie poczułem na górnej części lewej dłoni coś mokrego. Ta pani nie miała maseczki i kropelka jej śliny upadła na moją dłoń. Ja miałem założoną maseczkę.

Jadąc we wrześniu samochodem z kolegą jako pasażer siedziałem obok kierowcy. Nie miałem założonej maseczki. W pewnym momencie zauważyłem, że moja ślina wylądowała na desce rozdzielczej samochodu.

16 października tego roku zawoziłem znajomym paczkę z biuletynami „Dlatego”. Drzwi otworzył mi gospodarz i zaraz po dzień dobry powiedział, że ma Covid-19. Ja byłem w maseczce. On też był w maseczce i zapytał mnie, czy chcę odkazić sobie ręce. Powiedziałem, że tak, roztarłem płyn i podałem mu paczkę. Nasze spotkanie trwało kilkanaście sekund i odbywało się przez próg. To tej pory nie mam żadnych objawów – maseczka i odpowiednia odległość znacznie zmniejszają prawdopodobieństwo zarażenia.

27 XI 2020

Stanisław Waluś

Homo sovieticus – wytwór natury?

Czy Homo sovieticus jest produktem systemu sowieckiego? Uważam, że powstał o wiele, wiele wcześniej, jego prototyp jest starszy niż ludzkość. W społecznościach zwierzęcych od milionów lat obowiązuje prawo silniejszego. Przywódca sprawuje władzę bo jest silny, słabsi muszą się podporządkować albo są surowo karceni, do zabicia włącznie. Osobniki, które nie mają szans konkurować o przywództwo starają się zapewnić sobie dobrą pozycję podkreślając swoją absolutną uległość wobec szefa poprzez akty lizusostwa i służalstwa. Jednocześnie w razie zmiany przywódcy wykazują się całkowitą bezwzględnością i okrucieństwem wobec upadłego władcy. Te same postawy pojawiły się w społecznościach ludzkich. Rozwój cywilizacyjny, wierzenia religijne, pojawienie się etyki spowodowały, że zostały one nieco przytłumione, a przynajmniej

oficjalnie uznane za naganne. Z całą siłą powrócił do nich system komunistyczny, którego celem było szybkie i absolutne podporządkowanie sobie społeczeństwa. Tak powstał Homo sovieticus jako wzorzec obywatela „jedynie słusznego” ustroju.

Okazuje się, że przez 45 lat realnego socjalizmu wzorzec ten zdołał się w Polsce mocno zakorzenić. Zachowania typowe dla Homo sovieticus wykazują również osoby, które formalnie odcinają się od dziedzictwa systemu komunistycznego. Widać to najwyraźniej po ich stosunku do UE. Cechuje go podobna wiernopoddańczość jaką widzieliśmy u elit komunistycznych w stosunku do ZSRR. Najmniejsze próby krytyki uznawane są za świętokradztwo a sprzeciw wobec najbardziej absurdalnych wymysłów urzędników unijnych za zbrodnię i cios w świetlaną przyszłość kraju. Za apogeum takiej postawy można by uznać błazeńskie „orędzie” marszałka senatu Tomasza Grodzkiego. Jednak nawet ono nie przebiję pomysłu PSL na zapisanie przynależności do UE w konstytucji. Jest to wierna kopia zapisu z konstytucji PRL o sojuszu z ZSRR. Jeśli w przyszłości tacy ludzie dojdą do władzy, Polska stoczy się znów do roli podobnej jaką pełniła PRL w obozie sowieckim.

28.11.2020 *Piotr Lutyk*, p.lutyk@gmail.com

Zielono-czerwonej paranoi ciąg dalszy

Komisja Europejska znów skarży Polskę do TSUE z przyczyn „ekologicznych”. Konkretnie chodzi o lasy. Globalna organizacja ekoterrorystyczna Greenpeace oskarżyła polskie leśnictwo o niewłaściwą ochronę siedlisk i gatunków oraz o to, że plany urządzenia gospodarstwa leśnego są „niezaskarżalne”. Oba zarzuty są wysrane z palca. W rzeczywistości polskie Lasy Państwowe to jeden z filarów w ochronie krajowej przyrody. Na bazie 200 lat doświadczeń nauk leśnych wypracowano taki model gospodarki leśnej, który pozwolił w maksymalnym stopniu chronić cenne wartości przyrodnicze przy jednoczesnym zapewnieniu dostaw surowca drzewnego niezbędnego gospodarce. Najistotniejsze jest to, że funkcje ochronne i surowcowe pełnią praktycznie wszystkie lasy gospodarcze, co powoduje, że z bardzo dobrze zachowanym środowiskiem przyrodniczym mamy do czynienia prawie wszędzie a nie tylko na obszarach prawnie chronionych. Często bioróżnorodność

i stan zachowania siedlisk w lasach gospodarczych są lepsze niż na obszarach chronionych. W wielu rezerwach przyrody cel ochrony zaginął, bo z uporem maniaka trzymano się zasad ochrony biernej. Chronione gatunki przetrwały natomiast w sąsiednich lasach racjonalnie użytkowanych.

Kontrastuje to wyraźnie z powszechną w Europie praktyką, że doskonale chronione są pewne wyłączone obszary a lasy gospodarcze przypominają raczej plantacje. Nie bez powodu profesor Andrzej Grzywacz, były Główny Konserwator Przyrody, wysunął w swoim czasie propozycję aby zrównoważoną gospodarkę leśną uznać za jedną z form ochrony przyrody. Jeśli chodzi o plany urzędniowe, sprawa jest także dęta. Plan urządzenia gospodarstwa leśnego, tworzony co 10 lat dla każdego nadleśnictwa, zatwierdzany przez ministra, szczegółowo określa działania nadleśniczego. Jego zapisy są bardzo rygorystycznie przestrzegane, co zadaje kłopot twierdzeniu, że leśnicy działają poza wszelką kontrolą. W trakcie sporządzania planu możliwe są oczywiście konsultacje na które zapraszane są wszystkie zainteresowane strony. Oczywiście przed zatwierdzeniem przez ministra plan można zaskarżyć. I tu swoboda idzie nawet zbyt daleko, gdyż zaskarżyć go może każdy podmiot, który wcześniej zupełnie nie interesował się przebiegiem prac.

Było szereg takich przypadków, kiedy nadleśnictwa długo czekały na wprowadzenie nowego planu, zaskarżonego nagle przez organizację, która nigdy nie zadała sobie trudu włączenia się na etapie prowadzonych prac planistycznych. Znamienne jest, że takie zasady obowiązują od prawie 30 lat i były akceptowane przez wszystkie opcje rządzące a także, od 2004 roku przez Komisję Europejską. Dopiero ze względu na „niesłuszną” władzę zostały zanegowane przez organizację będącą psem gońcym światowego lewactwa. Miał rację ten kto powiedział kiedyś, że zielony to nie dojrzały czerwony. Dodatkowo KE skierowała także do TSUE (formalnie z przyczyn ekologicznych) sprawę przekopu Mierzei Wiślanej. Wyraźnie chodzi znów o uprzykrzenie życia zniechędzoneму rządowi bo idea przekopu nikomu (może poza Rosją) nie przeszkadzała dopóki występował z nią w pełni wasalny wobec Niemiec rząd Platformy Obywatelskiej. Oczywiście całej akcji ochoczo przyklasną PO Polacy w kraju i w Parlamencie Europejskim.

7.12.2020 *Piotr Lutyk* p.lutyk@gmail.com

Dzień w Domu Pomocy Społecznej pw. św. Józefa w Lyskach

W „Dłatego” nr 3 (339) z marca 2020 r. opisałem świadectwo o moim uczestnictwie w zespole muzycznym, jaki powstał w Domu Pomocy Społecznej w Lyskach. Tu chciałbym opisać jaki jest harmonogram dnia oraz podać kilka elementów kroniki.

Dzień w Domu Pomocy Społecznej

Posiłki spożywamy o godz. 8:30, 12:30 i 17:00. Kawa jest o 11:00 i 15:00. Dzień zaczyna się około godz. 7:00. Jest czas na toaletę, ubranie się do śniadania o 8:30. Po śniadaniu od 9:00 do 9:30 mamy autoterapię (malunek, wykreślanki, gra w warcaby). Czas od 9:30 do 11:00 oraz od 11:30 do 12:30 mam przeznaczony na czytanie książek, słuchanie radia. Przed epidemią koronawirusa w każdy wtorek mieliśmy od 14:00 do 14:30 trening muzyczny. O 15:00 jemy podwieczorek, na który składa się kawa, słodczyce i owoce. W czasie wolnym oprócz słuchania radia (muzykoterapia) oglądam telewizję, głównie teleturnieje (audioterapija) i czytam książki (biblioterapia). Z teleturniejów oglądam następujące: 1. Szansa na sukces, 2. Jaka to melodia, 3. Koło fortuny, 4. Łamigłówa, 5. Familiada, 6. Jeden z dziesięciu, 7. Va banque, 8. Twoja twarz brzmi znajomo, 9. Nasz nowy dom, 10. Postaw na milion, 11. The Voice of Poland. Latem spaceruję po ogrodzie. Obecnie, z powodu pandemii koronawirusa nie możemy wychodzić na ulicę – pozostaje tylko ogród. Odwiedziny są możliwe tylko przez szybę wstawioną w drzwi wejściowe. Personel naszego DPS-u chodzi w maseczkach, kiedyś jeszcze miał hełmy.

O 19:00 jest kąpiel, a od 19:30 do 22:00 mam muzykoterapię. O 22:00 kładę się do snu. W każdą niedzielę po 22:00 słuchamy wieczoru płytowego na „Dwójce” (Program Drugi Polskiego Radia).

Kronika jednego miesiąca

03.03.2020 WTOREK

Jestem na plusie. O 14.00 trening muzyczny. Potrafię już utrzymać rytm, nie potrafię robić przejść. Ja grałem na perkusji MILLENIUM co znaczy tysiąclecie.

10.03.2020 WTOREK

Jestem na plusie, chociaż perkusja MILLENIUM jest wyniesiona. Czekamy na dostawę perkusji PEARL, co znaczy Perła. Na kilka dni przed epidemią nasz lider zespołu Jeremiasz zakupił ten zestaw perkusyjny. Jest w nim

o dwa bębny więcej. W jego skład wchodzi: dwa talerze: HIGH HEAT ZE STOPĄ, i drugi talerz CRASH. W zestawie jest jeszcze trzeci talerz RAID, ale tego nie mamy. Z pięciu bębnow w skład zestawu wchodzi: WERBEL, 2 MAŁE BĘBNI TOM TOM – NIŻSZY I WYŻSZY (o jeden więcej niż w zestawie MILLENIUM), KOCIOŁ FLOTON (tego bębna nie było w MILLENIUM) oraz DUŻY BĘBEN CENTRALA ZE STOPĄ.

17.03.2020 WTOREK

Próby muzyczne odwołane z powodu epidemii koronawirusa.

19.03.2020 CZWARTEK

Byłem w pokoju prób muzycznych. Była już nowa perkusja PEARL.

04.04.2020 SOBOTA

Sprzęt czeka na grę. Od tej pory nasz zespół będzie się nazywał nie FUTURE, ale THE FUTURE, czyli nie przyszłość, ale ta przyszłość.

P.S.

Czytelnikom miesięcznika „Dlatego” składam serdeczne życzenia: radosnych Świąt Bożego Narodzenia i szczęśliwego Nowego Roku,

Andrzej Thomas

Nie zabijaj.

Obrona życia człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci

Polacy, jesteście naszymi bohaterami

O duchowym wsparciu zapewnił polskich obrońców ludzkiego życia John-Henry Weston, redaktor naczelny LifeSite News.com, jeden z najbardziej znanych działaczy pro-life na świecie. (...)

– Moje modlitwy są z wami w tej trudnej sytuacji, gdy napotykanie sprzeciw. Niech Bóg da wam siłę, łaskę i pokój, by postępować zgodnie z Ewangelią życia, prawdy i miłości – powiedziała Mary Wagner, działaczka pro-life, modląca się w kanadyjskich klinikach aborcyjnych.

Franciszek Kucharczak, Szymon Babuchowski, Gość Niedzielny, nr 45, rok XCVII, 8 XI 2020, s. 8

O spotkaniu z Mary Wagner w Katowicach pisałem w Dlatego nr 10 (298) z 2 X 2016 r. w artykule „Mary Wagner – bohaterka z Kanady w Katowicach” (s. 16-17).

Stanisław Waluś

Raj facetów

18 listopada minęło 100 lat od pierwszej na świecie legalizacji aborcji. W ciągu tego stulecia uśmiercono w ten sposób miliardy dzieci. Pierw-

szym „dobroczyńcą kobiet” był Lenin, – a po nim inni faceci. Bo dla wygody nieodpowiedzialnych mężczyzn kobiety zabijają swoje dzieci. (...)

Franciszek Kucharczak, Gość Niedzielny, nr 48, rok XCVII, 29 XI 2020, s. 39

In vitro

Niebezpieczeństwo postawy eugenicznej

Procedura in vitro nam spowszechniała, stała się czymś oczywistym i obecnym, i nie wywołuje już ani sporów ani kłótni. (...) Jak wynika z najnowszego raportu australijskiego Uniwersytetu Nowej Południowej Walii, już 5 procent dzieci urodzonych w Australii w 2018 roku zostało poczętych w procedurze in vitro. Z danych wynika także, że aby uzyskać taki odsetek poczęć, trzeba było zainicjować 84064 cykli In vitro, a to oznacza, że tylko jedna czwarta z wprowadzonych do organizmu matki ludzkich zarodków implantowała się. Badania wskazują też, że wzrasta odsetek korzystania z zarodków wcześniej zamrożonych, i to z dwóch powodów. Po pierwsze – nieco większy odsetek procedur in vitro przeprowadzanych nimi jest skuteczny, a po drugie – możliwe jest wówczas bardziej dokładne sprawdzenie ewentualnych wad genetycznych i wyeliminowanie zarodków chorych. (...)

Tomasz P. Terlikowski, Tygodnik Solidarność, nr 40 (1656), 2 X 2020, s. 13

Stop dla gender – tak dla planu Boga

Bratankowie nie chcą gender

Dwa lata temu rząd węgierski postanowił wykreślić „gender studies” z listy przedmiotów uniwersyteckich. Viktor Orbán stwierdził wówczas, że genderyzm nie jest żadną nauką, lecz ideologią, tak samo jak niegdyś marksizm-leninizm. Były czasy, gdy na uczelniach istniały katedry socjalizmu naukowego, jednak znikły one wraz z upadkiem komunizmu. Zdaniem lidera Fideszu uniwersytet nie jest miejscem propagowania ideologii, lecz zdobywania wiedzy, dlatego nie powinno tu być zajęć z genderyzmu.

W maju br. parlament w Budapeszcie przyjął ustawę, zgodnie z którą akta stanu cywilnego mogą zawierać tylko płeć biologiczną danej osoby w momencie narodzin, co uniemożliwia potem oficjalne uznanie zmiany płci.

Ostatnim akordem sprzeciwu węgierskich władz wobec ideologii gender jest zaś zgłoszony

właśnie rządowy projekt nowelizacji konstytucji. Do ustawy zasadniczej ma zostać włączony zapis, że państwo bierze w ochronę małżeństwo będące dobrowolnym związkiem kobiety i mężczyzny oraz uznaje rodzinę za wspólnotę fundamentalną dla przetrwania narodu. (...)

Grzegorz Górny, Sieci, nr 47 (416), 16-22 XI 2020, s. 11

Jak zatrzymać gender

Z Alicją Rubio, hiszpańską polityk z partii Vox i deputowaną Zgromadzenia Madrytu, zaangażowaną w walkę przeciwko zagrożeniom płynącym z ideologii gender, rozmawia Goran Andrianić

Jest pani politykiem, poświęca się walce z ideologią gender. W Polsce nawet w kręgach konserwatywnych można usłyszeć teorie, że w Europie, ale też w Polsce, ta „walka jest już przegrana”. Jak pani to komentuje?

Alicja Rubio: Powiedziałabym, że oddaliśmy te walkę walkowerem, bo nawet nie mieliśmy pojęcia, że jesteśmy na wojnie. Teraz już wiemy i pomimo złej sytuacji wciąż walczymy. (...) Ufam, że Polacy są zaszczerpieni przeciwko tej ideologii, bo to jest czysty marksizm kulturowy. Poza tym nawet jeśli przegrywamy bitwy, to nie wolno nam przegrać wojny. Przecież tu chodzi o przyszłość naszych dzieci. Nie możemy przestać walczyć. Po prostu nie mamy wyboru.

Właśnie, Polska jest w tym momencie atakowana przez siły „postępowe”. Co możemy zrobić, aby powstrzymać ten atak, aby się bronić?

Alicja Rubio: Wykorzystajcie wszystkie dostępne środki. Nie wolno wam oddać mediów, bo te pierwsze zawłaszczą ideologie. Nie można dopuścić do stanowienia prawa sprzecznego z konstytucją, bo dzięki niemu ideolodzy marksizmu otrzymują władzę, przywileje i publiczne pieniądze. Nie pozwólcie, by ideologia gender weszła do programów nauczania ani do szkół, ani na uniwersytety. Jeśli zdarzają się takie lekcje, trzeba zgłaszać je jako indoktrynację, której nie dopuszcza wasze prawo. (...) Działajcie stanowczo i bez kompleksów. (...)

Sieci, nr 47 (416), 16-22 XI 2020, s. 60-61.

„StopLGBT” w Sejmie

Ponad 200 tys. wymaganych podpisów pod obywatelskim projektem ustawy „StopLGBT”, zakazującej organizowania tzw. parad równości, złożyli w biurze podawczym Sejmu przedstawiciele Fundacji Życie i Rodzina.

Idziemy, nr 47 (787), 22 XI 2020, s. 15

Polska blokuje genderowe dokumenty

Polskie i węgierskie władze nie zgodziły się na uchwalenie tzw. GAP III. To dokument, zgodnie z którym Unia Europejska mogłaby promować aborcje poza swoimi granicami.

Plan zatytułowany „Równość genderowa i wzmocnienie roli kobiet w działaniach zewnętrznych 20121-20125”, zwany w skrócie GAP III, został opracowany przez Komisję Europejską. (...)

Jakub Jałowiczor, Gość Niedzielny, nr 49, rok XCVII, 6 XII 2020, s. 8

Więcej o ideologii gender na stronach:

<http://www.diecezja.waw.pl/3260>

<http://www.niedlagender.pl/>

<http://www.fronda.pl/a/gender-historia-i-polityka,54149.html>

<http://www.diecezja.legnica.pl/documents/237>

Ekumenizm

Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. (J 17, 20-21)

Wyrok na pastora

Sąd okręgowy w Bremie skazał pastora protestanckiej kongregacji św. Martina, Olafa Latzela, na trzy miesiące pozbawienia wolności, zamienione na grzywnę 8100 euro. Sędzia Ellen Best orzekła, że 53-letni duchowny podlegał do niedawności wobec homoseksualistów. Adwokat Latzela, Sascha Boetner, złożył odwołanie do sądu okręgowego.

Idziemy, nr 49 (789), 6 XII 2020, s. 6

Jestem katolikiem i Polakiem

**- nie kupuję w sklepach w niedzielę
- staram się kupować polskie towary
w polskich sklepach**

Prymas Tysiąclecia 1901 – 1981

*Kocham ojczyznę więcej
niż własne serce i wszystko,
co czynię dla Kościoła,
czynię i dla niej.*

Pod powyższym tytułem i znacznikiem ze słowami Prymasa Tysiąclecia będę z Państwem dzielił się zarówno swoimi refleksjami, jak i fragmentami artykułów zaczerpniętych z prasy i Internetu.

Stanisław Walus

Część XLVIII

Opamiętajcie się!

– To nieodpowiedzialność ze strony rządzących. Jesteśmy zbulwersowani – mówił podczas konferencji prasowej przewodniczący NSZZ „Solidarność” Piotr Duda, komentując złożony na stronach Rządowego Centrum Legislacji projekt, zgodnie z którym niedziela 6 grudnia w tym roku ma być niedzielą handlową. (...)

Zakupy można robić w innych dniach, tym bardziej że dwie kolejne niedziele, 13 i 20 grudnia, będą handlowe – podsumował. (...)

Robert Wąsik, Tygodnik Solidarność, nr 49 (1665), 4 XII 2020, s. 22-23

W OBRONIE NIEDZIELI

Zakupy lekarstwem na koronawirusa?

Od dłuższego czasu trwa walka z ustawą o ograniczeniu handlu w niedziele. (...)

Ale zakupy nie są lekarstwem na koronawirusa – powiedział stanowczo w wywiadzie dla KAI przewodniczący Komisji Duszpasterstwa KEP abp Wiktor Skworec. Jego słowa są reakcją na inicjatywę Koalicji Polskiej, która domaga się, by podczas pandemii i 60 dni po niej wszystkie niedziele były handlowe. „To kuriozalne pomysły, o których inne kraje UE nie słyszały. Mają się też nijak do apeli rządu o zachowanie dystansu i niewychodzenie z domu. W moim przekonaniu, szczególnie jeśli chodzi o niedzielę 6 grudnia, jest to próba dokonania wyłomu, odejścia od zasad ustawy. A potem będą kolejne próby w imię »utrzymania miejsc pracy«, »odrobienia strat po lockdownie«, a także potrzeby »rozładowania ruchu w sklepach«. Dziwne, że pomysłodawcy nie wspominają o tych, którzy mają stanąć w niedzielę w sklepach, a są to najczęściej kobiety, zmuszone do niekoniecznej pracy niedzielnej. Dlatego wspieramy Solidarność, która broni zakazu handlu, bo broni osoby pracujące w handlu. I nie godzi się na dyktaturę różnych organizacji, korporacji zajmujących się handlem i dystrybucją towarów, które nie biorą pod uwagę kosztów społecznych, jakie płyną z niszczenia narodowej tkanki społecznej”.

Marcin Jakimowicz, Gość Niedzielny, nr 49, rok XCVII, 6 XII 2020, s. 5

Po co nam akcja „Kupuję, bo polskie”

Niech nasze pieniądze zostaną nad Wisłą!

Polska w skali europejskiej jest na tyle dużym krajem, że może bu-

dować swoje przewagi konkurencyjne w oparciu o własne zasoby wytwórcze, a kapitał pomnażać dzięki dużemu rynkowi wewnętrznemu. To ważne atuty, ale ich wykorzystanie zależy od tego, na ile polscy konsumenci, a więc my wszyscy, będziemy świadomi, jak ważne do budowy polskiego bogactwa są nasze codzienne wybory zakupowe. (...)

Artykuły na ten temat publikujemy na stronie www.wgospodarce.pl/tagi/kupuje-bo-polskie.

Warto się zatem włączyć w naszą akcję „Kupuję, bo polskie” i wybierać z półek jak najwięcej tych towarów, których zakup sprawi, że nasze pieniądze nie zostaną wytransferowane za granicę, ale zostaną nad Wisłą i pomogą nam jak najszybciej wznowić pogoń za najbogatszymi państwami świata.

(BZ), Sieci, nr 22 (391), 25-31 V 2020, s. 67 (str. 5 dodatku specjalnego)

Ile zostaje w Polsce z każdej złotówki wydanej w sklepie?

Kod 590

79 gr

polska firma
produkcja w Polsce

76 gr

zagraniczna firma
produkcja w Polsce

Inne kody

49 gr

polska firma
produkcja za granicą

25 gr

zagraniczna firma
produkcja za granicą

(...) Chcąc przyczynić się do powiększenia polskiego PKB, należy wybierać przede wszystkim te produkty i artykuły, które na to zasługują. (...)

Sieci, nr 22 (391), 25-31 V 2020, s. 77 (str. 15 dodatku specjalnego)

Nasze Rocznice

Styczeń 2021

360 lat temu (3 stycznia 1661 r.) w Krakowie ukazał się pierwszy numer czasopisma *Mercuriusz Polski Ordynaryjny*, najstarszej polskiej gazety.

195 lat temu (16 stycznia 1826 r.) w Szostakowie koło Brześcia nad Bugiem urodził się Romuald Traugutt, ostatni dyktator powstania styczniowego.

195 lat temu (20 stycznia 1826 r.) w Warszawie zmarł ks. Stanisław Staszic, mieszczanin z pochodzenia, gorący patriota i wybitny pisarz polityczny.

190 lat temu (25 stycznia 1831 r.) Sejm Królestwa Polskiego uchwalił akt detronizacji cara Mikołaja I jako króla Polski. W tym czasie armia

rosyjska wkroczyła na ziemie polskie, aby stłumić powstanie.

100 lat temu (22 stycznia 1921 r.) w Warszawie urodził się poeta Krzysztof Kamil Baczyński.

80 lat temu (8 stycznia 1941 r.) zmarł generał Robert Baden-Powell, twórca skautingu.

60 lat temu (19 stycznia 1961 r.) po długiej tułaczce powrócili z Kanady na Wawel skarby wawelskie: arrayy, koronacyjny miecz polskich monarchów (Szczerbiec) i inne zabytki.

40 lat temu (15 stycznia 1981 r.) W Watykanie Ojciec Święty Jan Paweł II przyjął na audyencji delegację „Solidarności” z Lechem Wałęsą na czele.

Wybrała Barbara Kwaśnik

W styczniu 2021 r. pamiętamy:

Światowy Dzień Modlitw o Pokój – 1 I

Misyjny Dzień Dzieci. Dzień Modlitwy

i Pomocy Misjom – 6 I

24 Dzień Judaizmu w Kościele katolickim

w Polsce – 17 I

Tydzień Powszechnej Modlitwy

o jedność Chrześcijan – 18-25 I

Dzień Babci – 21 I

Dzień Dziadka – 22 I

68 Światowy Dzień Trędowatych – 31 I

Intencje powierzone Apostolstwu Modlitwy przez Papieża Franciszka na rok 2020 i 2021

Grudzień: Ewangelizacyjna – Za życie modlitwy

Aby nasza osobista relacja z Jezusem Chrystusem żywiła się Słowem Bożym i życiem modlitwy.

Styczeń: Ewangelizacyjna – Braterstwo ludzkie

Módlmy się, aby Pan dał nam łaskę, byśmy żyli w pełnym braterstwie z braćmi i siostrami z innych religii, modląc się za siebie wzajemnie, z otwartością na wszystkich.

Krucjata Różańcowa za Ojczyznę

Codziennie przynajmniej jedna dziesiątka różańca, więcej informacji na stronie:

<http://krucjatarozancowazaojczyzne.pl>

Rekolekcje internetowe – KIK Katowice

Czas adwentu jest czasem rekolekcji.

W naszym Klubie Inteligencji Katolickiej w Katowicach nie możemy osobiście uczestniczyć w rekolekcjach, dlatego poprosiliśmy Księdza Profesora Józefa Kozyrę, kapelana katowickiego KIK, o rekolekcje przez Internet.

Część 1 „O czuwaniu” będzie dostępna na stronie katowickiego KIK od 8 grudnia 2020.

<http://kik.katowice.opoka.org.pl/>

Antoni Winiarski

Katowice, Osiedle Tysiąclecia (Dolne)

17 grudnia 2020 r. (czwartek) – Księgi ST i NT. Omówienie ogólne i charakterystyka.

Spotkanie odbędzie się w salce katechetycznej św. Augustyna (salka nr 2 na parterze) – wejście boczne do budynku kościoła od strony cmentarza. Spotkania prowadzi nasz opiekun – ks. Artur Grabiec. Adres parafii na Tysiącleciu Dolnym: 40-877 Katowice ul. Mieszka I 6. Parafia pw. Podwyższenia Krzyża św. i Matki Bożej Uzdrowienia Chorych.

Spotkania w Sekcji Wiedzy Religijnej – Krąg Biblijny, Sekcji Nauka-Wiara i Msze św. pierwszopiątkowe ze względu na pandemię zawieszono do odwołania.

Dyżury w siedzibie KIK zawieszono do odwołania.

Biblioteka KIK zawieszona do odwołania.

Dyżury Zarządu Komitetu PiS w Katowicach zawieszono do odwołania.

1% podatku na rzecz KIK w Katowicach dla wsparcia chrześcijańskiej kultury

W 2021 roku będzie można przekazywać dla KIK w Katowicach 1% należnego podatku za 2020 rok na cele statutowe KIK w Katowicach.

Można przekazać dar dla KIK w Katowicach

Dziękujemy osobom, które przekazały darowiznę na cele statutowe Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach w 2019 roku.

Będziemy wdzięczni za przekazanie darowizn w bieżącym roku na cele statutowe Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach. Darowizny te będą mogły zostać odliczone w przyszłym roku w zeznaniu podatkowym za rok 2020 do 30 kwietnia 2021 r.”

Składki: Od osoby pracującej 5 zł miesięcznie, co daje 60 zł na rok, od osoby niepracującej – 3 zł, co daje 36 zł na rok, wpisowe - 10 zł. O ile to jest możliwe, składki prosimy wpłacać przewodniczącemu sekcji. Można też wpłacać naszemu skarbnikowi Małgorzacie Piechoczek na posiedzeniach Zarządu lub na konto KIK w Katowicach: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach Plac ks. Emila Szramka 2, 40-014 Katowice, konto ING Bank Śląski Katowice 32 1050 1214 1000 0090 3030 8622

Informacja o KIK w Internecie:

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl>

E-mail: kikkt@katowice.opoka.org.pl

Cykl reportaży z miejsc, które zachwycają a człowiek odczuwa Bożą obecność.

Ucieczka do Egiptu

13 Gdy oni odjechali, oto anioł Pański ukazał się Józefowi we śnie i rzekł: «Wstań, weź Dziecię i Jego Matkę i uchodź do Egiptu; pozostań tam, aż ci powiem; bo Herod będzie szukał Dziecięcia, aby Je zgładzić». 14 On wstał, wziął w nocy Dziecię i Jego Matkę i udał się do Egiptu; *Mt 2,13-14*

19 A gdy Herod umarł, oto Józefowi w Egipcie ukazał się anioł Pański we śnie, 20 i rzekł: «Wstań, weź Dziecię i Jego Matkę i idź do ziemi Izraela, bo już umarli ci, którzy czyhali na życie Dziecięcia». 21 On więc wstał, wziął Dziecię i Jego Matkę i wrócił do ziemi Izraela. *Mt 2,19-21*

To jest wszystko, co wiemy z Ewangelii o pobycie Świętej Rodziny w Egipcie.

O Świętej Rodzinie w Egipcie wspominają apokryfy Ewangelia Pseudo-Mateusza i Ewangelia Dzieciństwa Arabska oraz pierwsi biskupi egipscy. Bł. Anna Katarzyna Emmerich (1774 – 1824) miała wizję ucieczki do Egiptu. Szacuje się, że podróż do Egiptu i z powrotem trwała 3-3,5 roku. Izraelici pamiętali niewolę egipską, ale także Józefa, który ocalił Egipt przed głodem. W czasach Pana Jezusa Izraelici żyli w wielu egipskich miastach. Szacuje się, że w Aleksandrii stanowili nawet 1/3 mieszkańców miasta.

Wszystko wskazuje na to, że ucieczka do Egiptu nie była podróżą w nieznane. Trasę do Egiptu przemierzały karawany, a być może w Egipcie mieszkali ich dalsi krewni.

Wiele informacji o pobycie Świętej Rodziny w Egipcie było przekazywanych ustnie z pokolenia na pokolenie i po drodze obrosło legendami. Te przekazy dalej żyją w Kościele koptyjskim, gdzie 1 czerwca obchodzony jest dzień przybycia Świętej Rodziny do Egiptu.

Tradycja wymienia szereg miejsc, w których miała być Święta Rodzina, a z każdym z tych miejsc związana jest jakaś opowieść: twierdza Peluzjum (Farma), miasto Tel Basta (źródło o leczniczych własnościach), Belbeis (drzewo Dziewicy Marii), Mastorod (miejsce kąpieli), Zagazig, Samannoud (studnia), Sakha (stopa Jezusa), dolina Wadi El-Natroun, Ain-Shams (drzewo balsamowe „drzewo Maryi”), Babilon – Stary Kair (koptyjski kościół św. Sergiusza nad grota), Zuwaila (źródło), Maadi, Bahnassa, Sa-

malout, Gabal, Al-Ashmounein, Meir, okolica Muharraq (360 km od Starego Kairu, góra Qusqam, dzisiaj jest tam klasztor koptyjski, a miejsce to nazywane jest drugim Betlejem). Tu anioł Pański wezwał Józefa do powrotu.

Władze Egiptu od kilku lat angażują się w utworzenie dla turystów „Szlaku Świętej Rodziny” łączącym miejsca, które według tradycji odwiedzili Maryja i Józef z małym Jezusem. W 2019 r. władze Egiptu wydały ilustrowany przewodnik w językach angielskim i arabskim i chciałyby doprowadzić do wpisania „Szlaku” na listę światowego dziedzictwa UNESCO.

Najczęściej odwiedzanym w Egipcie miejscem związanym ze Świętą Rodziną jest koptyjski kościół pw. Świętych Męczenników Sergiusza i Bakchusa. Kościół znajduje się w Starym Kairze, a jego początki sięgają IV w. W tym kościele wybrano wielu patriarchów Kościoła koptyjskiego. Stary Kair jest dzielnicą Kairu zamieszkałą głównie przez Koptów i obejmuje teren dawnej twierdzy rzymskiej Babilon założonej w 30 r. przed Chr., a przebudowanej w latach 98-117 przez cesarza Trajana. Pozostałości tej twierdzy dotrwały do naszych czasów.

Nazwa twierdzy Babilon pochodzi od Bab il-On, nazwy bramy Heliopolis. Pobliskie Heliopolis było w starożytnym Egipcie centrum kultu boga słońca Re (Ra). W 20 r. przed Chr. w Babilonie stacjonowały trzy legiony rzymskie.

Południowa okrągła wieża stała przy wejściu do twierdzy. Zbudowana jest w sposób charakterystyczny dla Rzymian: na przemian kładziono 5 rzędów białego wapienia i trzy rzędy cegiel połączone zaprawą.

Najazd Arabów zakończył w 640 r. rzymskie panowanie w Egipcie.

Mury i wieże twierdzy zostały wykorzystane w późniejszych wiekach albo bezpośrednio, albo jako materiał budowlany. Wybudowano szereg budowli sakralnych zarówno na terenie byłej twierdzy, jak i poza nią. Budowle sakralne często upamiętniały pewne wydarzenia.

Nad grotą, gdzie znalazła schronienie Święta Rodzina, wybudowano kościół pw. Świętych Męczenników Sergiusza i Bakchusa. Kościół należy do Archidiecezji Aleksandrii Koptyjskiego Kościoła Ortodoksyjnego. Miejsce, gdzie przebywała Święta Rodzina, przekształcono w kryptę kościoła.

Wnętrze kościoła „Zawieszonego”.

Wejście do podziemi kościoła.

13 kolumn symbolizujących Jezusa i 12 Apostołów podtrzymuje marmurową ambonę z XI w. Kolumna symbolizująca Judasza jest czarna, a symbolizująca św. Tomasza – szara (skrajna z prawej strony).

Wejście do krypty Świętej Rodziny.

Dla Koptów najważniejszym kościołem w Starym Kairze jest Kościół Najświętszej Maryi Panny zwany „Zawieszonym”, którego początki sięgają III wieku. Nazwa kościoła wzięła się stąd, że zbudowano go nad bramą prowadzącą do twierdzy Babilon. Tu miało miejsce kilka objawień Maryi. W kościele jest ponad 100 ikon. Najstarsza ikona jest z VIII w.

W Starym Kairze jest też prawosławny klasztor i cerkiew św. Jerzego zbudowana na jednej z baszt rzymskiej twierdzy, synagoga Ben Ezry zbudowana w miejscu, gdzie córka faraona znalazła w sitowiu małego Mojżesza, kościół św. Barbary z XI w., klasztor koptyjskich zakonnic św. Jerzego, meczet Amra Ibn al-Aasa oraz Muzeum Koptyjskie.

Tekst i zdjęcia Antoni Winiarski na podstawie pielgrzymki w 2008 roku.

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/old/piegipt.html>

Redagują: Barbara Kwaśnik, Jan Świtkowski, Stanisław Waluś (32-2381797, s.walus@data.pl).

Korekta: Antoni Winiarski.
Adres pocztowy: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach, 40-954 Katowice 2, skr. poczt. 376. Nakład: 150 egz.